

ผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผลส้มโอพันธุ์
หอมหาดใหญ่

Effect of Pollination on Fruit Setting, Seediness and Fruit Qualities of Pummelo
(*Citrus grandis* L.) cv. Hom Hat Yai

ศยามล กานจนปกรณ์
Sayamol Kanjanapakorn

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพืชศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Master of Science Thesis in Plant Science
Prince of Songkla University

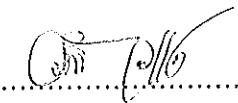
2544

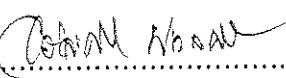
Q	เลขที่ QK 926 ล 46 2544 A.2
Bib Key	211743

(1)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของการถ่ายละออกเกสรต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผล
ส้มโโคพันธุ์หอมหาดใหญ่
ผู้เขียน นางสาวศยามล กาญจนปกรณ์
สาขาวิชา พีชศาสตร์

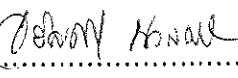
คณะกรรมการที่ปรึกษา

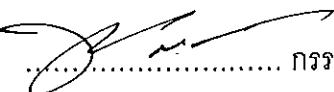
..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตต์ วรรณชิต)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์มก. แซ่หลิม)

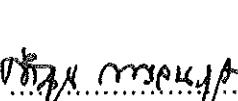
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จรัสศรี นาลศรี)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตต์ วรรณชิต)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์มก. แซ่หลิม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จรัสศรี นาลศรี)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ขวัญจิตรา สันติประชา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. คำนูณ กาญจนภูมิ)

บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพีชศาสตร์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปิติ ทฤทธิ์วิคุณ)

คณบดีบันทึกวิทยาลัย

ชื่อวิทยานิพนธ์	ผลของการถ่ายละของเกรสรต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผลส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่น
ผู้เขียน	นางสาวศยาล กาญจนประนี
สาขาวิชา	พืชศาสตร์
ปีการศึกษา	2543

บทคัดย่อ

การศึกษาผลของการถ่ายละของเกรสรต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผลส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่นได้ดำเนินการทดลองในสวนส้มโอของเกษตรกรในเขตคำเนอหาดในญี่ปุ่น จังหวัดสงขลา และห้องปฏิบัติการทางสิริวิทยาของพีซปลูก ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างช่วงเดือนเมษายน 2541 ถึงเดือนพฤษภาคม 2543 การศึกษาได้แบ่งออกเป็น 2 การทดลอง คือการทดลองที่หนึ่งเป็นการศึกษาผลของอุณหภูมิต่อความมีชีวิตของละของเกรสรส้มโอและมะนาว โดยทำการเก็บรักษาละของเกรสรส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่น ขาวเป็นปัตตาเวีย คลาน และมะนาวพันธุ์หนัง ไว้ที่อุณหภูมิ 4, 20 และ 30 องศาเซลเซียส ทำการตรวจสอบความมีชีวิตของละของเกรสรโดยการย้อมด้วยสีอะซีโตคาร์บอน 1 เปรอร์เซ็นต์ และการเพาะเลี้ยงบนอาหารรุ่น ผลการทดลองพบว่าการเก็บรักษาละของเกรสรไว้ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส สามารถรักษาความมีชีวิตของละของเกรสรไว้ได้ดีกว่าที่อุณหภูมิ 20 และ 30 องศาเซลเซียส โดยการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นาน 11 วัน ละของเกรสรของส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่น ขาวเป็นปัตตาเวีย คลาน และมะนาวพันธุ์หนัง มีชีวิต 60.50, 51.46, 70.11, 73.04 และ 0.50 เปรอร์เซ็นต์ ตามลำดับ การทดลองที่สองเป็นการศึกษาผลของการถ่ายละของเกรสรต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผลส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่น โดยทำการถ่ายละของเกรสรแบบผสมตัวเอง ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ปัตตาเวีย ขาวเป็น คลาน และพื้นเมือง ผสมเปิด ไม่มีการถ่ายละของเกรสร และผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนัง ทำการตรวจนับการติดผลและการเจริญเติบโตของผลทุก 1 สัปดาห์ จนกระทั่งผลแก่จึงเก็บผลมาตราชสอปการติดเมล็ดและคุณภาพผล ผลการทดลองพบว่าการถ่ายละของเกรสรมีผลต่อการติดผลและการติดเมล็ดของส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่น โดยการถ่ายละของเกรสรแบบผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์คลานติดผลสูงสุด 82.30 เปรอร์เซ็นต์ ในขณะที่การถ่ายละของเกรสรแบบผสมตัวเองติดผลต่ำสุด 13.00 เปรอร์เซ็นต์ dok ส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่นที่ไม่ได้รับการถ่ายละของเกรสรสามารถติดผลได้เองและติดผลค่อนข้างสูงถึง 20.50 เปรอร์เซ็นต์ การถ่ายละของเกรสรแบบผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์พื้นเมืองติดเมล็ดสูงสุด 39.80 เมล็ดต่อผล ในขณะที่การถ่ายละของเกรสร

แบบทดสอบตัวเอง ผสมเปิด และไม่มีการถ่ายละของเกรสร ไม่ทำให้เกิดการติดเมล็ด สำหรับผลของการถ่ายละของเกรสรต่อกุณภาพผลนั้นพบว่าการถ่ายละของเกรสรมีผลต่อกุณภาพผลสัมโภพน้ำหนัก หอมหวานในปูในบางลักษณะคือ น้ำหนักผล ความหวานเปลี่ยน ปริมาณเนื้อผล และปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ โดยผลที่เกิดจากการถ่ายละของเกรสรแบบผอมเปิดมีน้ำหนักผลและความหวานเปลี่ยนสูงสุด 2,404 กรัม และ 3.10 เซนติเมตร ตามลำดับ ในขณะที่ผลที่เกิดจากไม่มีการถ่ายละของเกรสร มีปริมาณเนื้อผลสูงสุด 39.15 เปอร์เซ็นต์ ผลที่เกิดจากการถ่ายละของเกรสรแบบผอมข้ามชนิดกับมานา华พันธุ์หนังมีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้สูงสุด 9.40 ของศากบริกซ์ ส่วนลักษณะอื่น ๆ เช่น สีเนื้อผล ปริมาณกรดซิตริกที่ไหเหตได้ และอัตราส่วนระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ต่อปริมาณกรดซิตริก ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการถ่ายละของเกรสร

Thesis Title	Effect of Pollination on Fruit Setting, Seediness and Fruit Qualities of Pummelo (<i>Citrus grandis</i> L.) cv. Hom Hat Yai
Author	Miss Sayamol Kanjanapakorn
Major Program	Plant Science
Academic Year	2000

Abstract

A study on the effect of pollination on fruit setting, seediness and fruit qualities of pummelo cv. Hom Hat Yai was carried out at a farmer's pummelo orchard, located in Amphur Hat Yai, Changwat Songkhla and at the Laboratory of Crop Physiology, Department of Plant Science, Faculty of Natural Resources, Prince of Songkla University, from April 1998 to May 2000. This study was separated into 2 experiments. Experiment 1 concerned the effect of temperature on pollen viability in pummelo and lime. Pollens of pummelo cv. Hom Hat Yai, Kaw Pan, Pattavia and Klan and lime cv. Nhang were stored at various temperatures (4, 20 and 30°C). Pollen viability was then examined by staining with 1% acetocarmine and culturing on agar media. The results showed that pollen stored at 4°C had a higher viability than at 20 and 30°C. Pollen of pummelo cv. Hom Hat Yai, Kaw Pan, Pattavia and Klan and pollen of lime cv. Nhang stored at 4°C for 11 days had viability of 60.50, 51.46, 70.11, 73.04% and 0.05% respectively. Examination 2 concerned the effect of pollination on fruit setting, seediness and fruit qualities of pummelo cv. Hom Hat Yai. Pummelo cv. Hom Hat Yai was used as a maternal parent for selfing and crossing with pummelo cv. Pattavia, Kaw Pan, Klan and local cultivar, open pollination and no pollination. In addition, Hom Hat Yai was also crossed with lime cv. Nhang. Fruit setting and fruit growth were examined weekly until physiological maturity. Seediness and fruit qualities were also recorded. The results showed that the source of pollination affected both fruit set and seediness of pummelo cv. Hom Hat Yai. Crossing between pummelo cv. Hom Hat Yai and Klan provided the highest fruit set of 82.30%, while the selfing had the lowest result of 13.00% and no pollination resulted in 20.00% parthenocarpically fruit set. Crossing between pummelo cv. Hom Hat Yai and a local

cultivar produced an average of 39.80 seeds per fruit, while the treatments of selfing, natural open pollination and no pollination produced no seed. Pollination also affected other fruit characteristics of pummelo cv. Hom Hat Yai such as fruit weight, peel thickness, fresh recovery and total soluble solids. Fruit generated from open pollination exhibited the highest average fruit weight and peel thickness of 2,404 g. and 3.10 cm. respectively, while the no-pollination fruits had the highest fresh recovery of 39.15%. The interspecific cross between pummelo cv. Hom Hat Yai with lime cv. Nhang had the highest total soluble solids of 9.40 °brix. Other fruit characteristics such as pulp colour, total acid and total soluble solids per titratable acetate were not dependent on pollination.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตตร์ วรรณชิต ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ มงคล แหนลิม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัชศรี นวลศรี
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ในการศึกษาและวิจัย และตรวจแก้ไข
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ และขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ชัยวุฒิ จิตร
สันติประชา และรองศาสตราจารย์ ดร. คำนูณ กัญจนกุมิ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณา
ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัย
ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ ในความอนุเคราะห์ห้องปฏิบัติการ
ทางสรีรวิทยาพืชของพืชป่าสูง สำหรับการทดลอง

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ขอขอบพระคุณคุณสว่าง ทองล้วน และขอขอบคุณ พี่ ๆ
เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำวิจัยนี้สำเร็จการศึกษา

ศยามล กัญจนปกรณ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
Abstract.....	(5)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
รายการตาราง.....	(9)
รายการรูป.....	(10)
รายการตารางผนวก.....	(13)
บทที่	
1. บทนำ.....	1
บทนำต้นเรื่อง	1
การตรวจเอกสาร.....	2
วัตถุประสงค์.....	7
2. วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ.....	8
3. ผล.....	16
4. วิจารณ์.....	50
5. สุป.....	56
เอกสารอ้างอิง.....	57
ภาคผนวก.....	63
ประวัติผู้เขียน.....	86

รายการตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การติดสีย้อมอะซีトイคาร์มีนและความงอกของละอองเกสรสัมโอลิพันธุ์หอมหาดใหญ่ เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน.....	16
2	การติดสีย้อมอะซีトイคาร์มีนและความงอกของละอองเกสรสัมโอลิพันธุ์ขาวเป็น ^{เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน.....}	20
3	การติดสีย้อมอะซีトイคาร์มีนและความงอกของละอองเกสรสัมโอลิพันธุ์ปีตานาเวีย เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน.....	23
4	การติดสีย้อมอะซีトイคาร์มีนและความงอกของละอองเกสรสัมโอลิพันธุ์คลาน เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน.....	26
5	การติดสีย้อมอะซีトイคาร์มีนและความงอกของละอองเกสรรวมนานาพันธุ์หนัง เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน.....	29
6	ผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผลของสัมโอลิพันธุ์หอมหาดใหญ่.....	32
7	ลำดับการติดผลของสัมโอลิพันธุ์หอมหาดใหญ่ที่ได้รับการถ่ายละอองเกสร ^{แบบต่าง ๆ ไปแล้วนาน 8 สัปดาห์ จนกระทั่งผลแก่.....}	33
8	การเจริญเติบโตของผลสัมโอลิพันธุ์หอมหาดใหญ่หลังจากได้รับการถ่ายละอองเกสร ^{แบบต่าง ๆ เป็นเวลากนานต่างกัน.....}	37
9	ผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดเมล็ดและลักษณะเมล็ดของสัมโอลิพันธุ์ หอมหาดใหญ่.....	40
10	ผลของการถ่ายละอองเกสรต่อลักษณะทางคุณภาพผลของสัมโอลิพันธุ์ หอมหาดใหญ่.....	43
11	ผลของการถ่ายละอองเกสรต่อลักษณะเนื้อผลของสัมโอลิพันธุ์หอมหาดใหญ่.....	47

รายการรูป

รูปที่		หน้า
1	ดокументสัมมอพันธุ์คลานจะยะดอกบาน ที่นำมาใช้ในการเก็บรักษาละของเงสร.....	9
2	ปริมาณน้ำฝนและการระเหยของน้ำ ของอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (21-31 พ.ค. 2541).....	12
3	อุณหภูมิสูงสุด-ต่ำสุด และความชื้นสัมพัทธ์ ของอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (21-31 พ.ค. 2541)	12
4	ลักษณะเมล็ดของสัมมอพันธุ์หอมหายใจ 3 แบบ คือ เมล็ดสมบูรณ์ (ก) เมล็ดลีบ (ข) และ เมล็ดฝ่อ (ค)	14
5	การติดสีข้อมูลซึ่งให้ความมีนของละของเงสรสัมมอพันธุ์หอมหายใจเมื่อเก็บรักษาที่ อุณหภูมิและเวลาต่างกัน	17
6	ความคงทนของละของเงสรสัมมอพันธุ์หอมหายใจเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ และเวลาต่างกัน	17
7	การติดสีข้อมูลซึ่งให้ความมีนของละของเงสรสัมมอพันธุ์หอมหายใจให้กล้องจุลทรรศน์ ก. ละของเงสรติดสีอะซีให้ความมีน ข. ละของเงสรไม่ติดสีอะซีให้ความมีน.....	19
8	ลักษณะการคงทนของละของเงสรสัมมอพันธุ์หอมหายใจให้กล้องจุลทรรศน์ ก. ละของเงสรคงอยู่ ข. ละของเงสรไม่คงอยู่.....	19
9	การติดสีข้อมูลซึ่งให้ความมีนของละของเงสรสัมมอพันธุ์ขาวเปลี่ยนเมื่อเก็บรักษา ที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน	21
10	ความคงทนของละของเงสรสัมมอพันธุ์ขาวเปลี่ยนเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ และเวลาต่างกัน.....	21
11	การติดสีข้อมูลซึ่งให้ความมีนของละของเงสรสัมมอพันธุ์ปัตตาเรียเมื่อเก็บรักษา ที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน	24
12	ความคงทนของละของเงสรสัมมอพันธุ์ปัตตาเรียเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ และเวลาต่างกัน.....	24
13	การติดสีข้อมูลซึ่งให้ความมีนของละของเงสรสัมมอพันธุ์คลานเมื่อเก็บรักษาที่ อุณหภูมิและเวลาต่างกัน.....	27

รายการรูป (ต่อ)

รูปที่		หน้า
14	ความอกรขของละของเกษตรสัมโภพนธุ์คลานเมื่อเก็บรากชาที่อุณหภูมิ และเวลาต่างกัน.....	27
15	การติดสีข้อมะซีโตคาร์บอนของละของเกษตรมะนาวพันธุ์หนังเมื่อเก็บรากชาที่ อุณหภูมิและเวลาต่างกัน.....	30
16	ความอกรขของละของเกษตรมะนาวพันธุ์หนังเมื่อเก็บรากชาที่อุณหภูมิ และเวลาต่างกัน.....	30
17	ผลสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ ที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามกับ สัมโภพนธุ์คลาน อายุ 8 สปดาห์.....	34
18	ผลสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ ที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเอง อายุ 8 สปดาห์.....	35
19	ผลสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ ที่เกิดจากไม่มีการถ่ายละของเกษตร อายุ 8 สปดาห์.....	35
20	การเจริญเติบโตของผลสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ หลังจากได้รับการถ่ายละของเกษตร แบบต่าง ๆ เป็นเวลาระยะต่างกัน.....	38
21	การเจริญเติบโตของผลสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ ภายใน 28 สปดาห์ หลังการถ่ายละของเกษตร.....	39
22	ผลสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเอง ติดผลแบบไม่มีเมล็ดสมบูรณ์.....	41
23	ผลสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามกับสัมโภ พนธุ์พื้นเมือง ติดผลแบบมีเมล็ดสมบูรณ์.....	41
24	ผลสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมเปิด มีน้ำหนักผลและความหนาเปลือกเฉลี่ยสูงสุด.....	45
25	ผลสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามชนิด กับมะนาวพันธุ์หนังมีน้ำหนักผลและความหนาเปลือกเฉลี่ยต่ำสุด.....	45
26	ผลสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามชนิด กับมะนาวพันธุ์หนังมีจำนวนกลีบผลเฉลี่ยสูงสุด.....	46
27	ผลสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ที่เกิดจากไม่มีการถ่ายละของเกษตร มีจำนวนกลีบผลเฉลี่ยต่ำสุด.....	46

รายการรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
28 ลักษณะสีเนื้อผลส้มโดยพันธุ์หอมหวานในญี่ ก. ผสมตัวเอง ข. ผสมข้ามกับส้มโดยพันธุ์ปีตตาเวีย ¹ ค. ผสมข้ามกับส้มโดยพันธุ์ขาวเป็น ง. ผสมข้ามกับส้มโดยพันธุ์คลาน จ. ผสมข้ามกับส้มโดยพันธุ์พื้นเมือง ฉ. ผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนัง ช. ผสมเปิด ชช. ไม่มีการผสม	49

รายการตารางผนวก

รายการตารางผนวก (ต่อ)

รายการตารางผนวก (ต่อ)

รายการตารางผนวก (ต่อ)

รายการตารางผนวก (ต่อ)

ตารางผนวกที่	หน้า
53 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรสัมโภพันธุ์คลาน (%) เมื่อกีบรากษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 26 วัน.....	77
54 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรสัมโภพันธุ์คลาน (%) เมื่อกีบรากษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 31 วัน.....	77
55 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดเชื้อมะดูต่อการมีนของละอองเกสรรวมนาพันธุ์หนัง (%) เมื่อกีบรากษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 6 วัน.....	77
56 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดเชื้อมะดูต่อการมีนของละอองเกสรรวมนาพันธุ์หนัง (%) เมื่อกีบรากษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 11 วัน.....	77
57 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรรวมนาพันธุ์หนัง (%) เมื่อกีบรากษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 1 วัน.....	78
58 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรรวมนาพันธุ์หนัง (%) เมื่อกีบรากษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 6 วัน.....	78
59 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรรวมนาพันธุ์หนัง (%) เมื่อกีบรากษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 11 วัน.....	78
60 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล (%) ของสัมโภพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 1 สัปดาห์.....	78
61 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล (%) ของสัมโภพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 2 สัปดาห์.....	79
62 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล (%) ของสัมโภพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 4 สัปดาห์.....	79
63 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล (%) ของสัมโภพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 6 สัปดาห์.....	79
64 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ซม.) ของสัมโภพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 1 สัปดาห์.....	79
65 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ซม.) ของสัมโภพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 2 สัปดาห์.....	80

รายการตารางผนวก (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
66	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 4 สัปดาห์.....	80
67	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 6 สัปดาห์.....	80
68	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อค่าเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 8 สัปดาห์.....	80
69	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 12 สัปดาห์.....	81
70	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 16 สัปดาห์.....	81
71	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 20 สัปดาห์.....	81
72	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 24 สัปดาห์.....	81
73	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่ที่มีอายุ 28 สัปดาห์.....	82
74	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดเมล็ดสมบูรณ์ (เมล็ด/ผล) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่.....	82
75	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดเมล็ดลีบ (เมล็ด/ผล) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่.....	82
76	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดเมล็ดฝ่อ (เมล็ด/ผล) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่.....	82
77	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อน้ำหนักเมล็ดสมบูรณ์ (กรัม) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่.....	83
78	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อความคง ของเมล็ดสมบูรณ์ (%) ของสัมโพพันธุ์หมาดใหญ่.....	83

รายการตารางผนวก (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
79	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อน้ำหนักผล (กรัม) ของส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่	83
80	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อความหนาเปลือก (ซม.) ของส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่	83
81	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรตอขนาดแกนผล (ซม.) ของส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่	84
82	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรตอจำนวนกลีบผล ของส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่	84
83	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อน้ำหนักกลีบผล (กรัม) ของส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่	84
84	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรตอปริมาณเนื้อผล (กรัม) ของส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่	84
85	วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรตอปริมาณของเยื่อง ที่ละลายน้ำได้ ([°] บริกซ์) ของส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่	85

บทที่ 1

บทนำ

บทนำต้นเรื่อง

ส้มโอพันธุ์ hom hat yai (*Citrus grandis* L. cv. Hom Hat Yai) มีถิ่นกำเนิดและปลูกเป็นการค้ากันมากในเขตoba ภาคใต้ จังหวัดสงขลา มีลักษณะประจำพันธุ์ที่สำคัญคือ ผลใหญ่ เป็นรูปผลสีแดง มีกลิ่นหอมและไม่มีเมล็ด (วิจิต วรรณชิต และคณะ, 2529 ; วิจิต วรรณชิต, 2535) จังหวัดสงขลาได้กำหนดให้ส้มโอพันธุ์เป็นไม้ผลเอกอัคราชณ์หรือพีชทอง (product champion) ของจังหวัด พร้อมกันนี้ได้มีการพัฒนาและส่งเสริมการผลิต โดยเน้นการเพิ่มปริมาณ ผลผลิตต่อต้นและการปรับปรุงคุณภาพผลผลิตจากต้นที่ให้ผลผลิตอยู่ในปัจจุบัน และการเพิ่มพื้นที่ปลูกใหม่ไปยังบริเวณที่มีความเหมาะสม ปัจจุบันจังหวัดสงขลา มีพื้นที่ปลูกส้มโอพันธุ์ hom hat yai ประมาณ 3,800 ไร่ ประมาณครึ่งหนึ่งของพื้นที่เป็นแปลงปลูกที่ให้ผลผลิตแล้ว อีกประมาณครึ่งหนึ่ง ของพื้นที่เป็นแปลงปลูกใหม่ที่ยังไม่ให้ผลผลิต (สำนักงานเกษตรจังหวัดสงขลา, 2542) การปลูก ส้มโอพันธุ์ hom hat yai เป็นอาชีพของเกษตรกรรายย่อยที่นิยมปลูกพีชขยายชนิดร่วมกัน เกษตรกรจะนิยมใช้กิงตอนในการปลูกและมักจะปลูกไว้รอบ ๆ บ้าน หรือเป็นสวนขนาดเล็กร่วมกับ ส้มโอพันธุ์อื่น ๆ หรือส้มชนิดอื่น ในสภาพการปลูกดังกล่าวทำให้ส้มโอพันธุ์ hom hat yai ในญี่เกิดเมล็ด ขึ้นมาและคุณภาพผลลดลง เช่น สีเนื้อผลเขียวจางลง รสชาติเนื้อผล เปลี่ยนแปลงไป ความรุนแรง ของปัญหาดังกล่าวมีความแปรปรวนแตกต่างกันระหว่างต้นและแต่ละถูกุกาลส่งผลกระทบต่อการ ผลิตและการค้าของส้มโอพันธุ์ hom hat yai และยังไม่ทราบสาเหตุของปัญหาที่แน่นอน ไม่ต้อง แก้ทับทิม (2539) รายงานว่าส้มโอพันธุ์ hom hat yai มีลักษณะทางชีววิทยาของดอกและกระบวนการ การถ่ายทอดของเกรสรูปแบบพืชสมรรษาม ดอกมีขนาดใหญ่ สีขาวมีกลิ่นหอม เมื่อออกบานมีปลาย ยอดเกรสรั้วเมียโผล่ออกมาก การผสมข้ามก่อให้เกิดการปฏิสนธิได้ดีแต่การผสมตัวเองก่อให้ เกิดการปฏิสนธิและนำไปสู่การติดผลได้ ดังนั้นกระบวนการการถ่ายทอดของเกรสรูปอาจมีผลต่อการติดผล การติดเมล็ดและคุณภาพผลของส้มโอพันธุ์ hom hat yai ในญี่เกิดการปฏิสนธิและน้ำที่ปลูกต้องที่มีรายงานการศึกษาในส้มโอ บางพันธุ์ (ไฟโรจัน พลประสิทธิ์, 2513 ; ศุภรณพงศ์ ทองปลิว, 2534 ; Li, 1980) ส้มชนิดอื่น ๆ (Garcia-Papi and Garcia-Martinez, 1984 ; Burger, 1985) ; Lupo et al., 1991) และในไม้ผล ชนิดอื่น ๆ (ทรงพล สมศรี, 2530 ; Burgos et al., 1993) แต่ยังไม่เคยมีการศึกษาผลของการถ่าย ทอดของเกรสรูปต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผลของส้มโอพันธุ์ hom hat yai ในญี่เกิดก่อน

การตรวจเอกสาร

1. กระบวนการถ่ายละของเกรสร

การถ่ายละของเกรสร (pollination) เป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการผลสมพันธุ์ของพืชดอก เริ่มจากมีการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายละของเกรสรไปต่อ ติดและอกรับปลายยอดเกรสรตัวเมีย จนนำไปสู่การปฏิสนธิในที่สุด (Faegri and Pijl, 1979) การถ่ายละของเกรสรแบ่งออกตามลักษณะ เพศของดอกเป็น 2 แบบ (ไฟศาล เหล่าสุวรรณ, 2525) คือ

1. การถ่ายละของเกรสรแบบผสมตัวเอง (self pollination) เป็นกระบวนการถ่ายละของเกรสร ที่เกิดขึ้นในดอกเดียวกัน ต่างดอกในต้นเดียวกัน หรือต่างต้นในพันธุ์เดียวกัน จนเกิดการผสมพันธุ์ และให้ผลผลิตเป็นพืชต้นใหม่ที่มีรากในทพ. เมื่อก่อนกันทั้งหมด พืชผสมตัวเองหลายชนิดมีกลไกการบาน ของดอกที่ควบคุมให้เกิดการผสมตัวเองเท่านั้น เช่น ดอกพืชไม่บานเลยแม้การผสมพันธุ์เรียบร้อยแล้ว (cleistogamy) ดอกจะบานเมื่อมีการผสมพันธุ์เรียบร้อยแล้ว (chasmogamy) และลักษณะดอกที่มี เกรสรตัวเมียอยู่ลึกและถูกปิดล้อมด้วยเกรสรตัวผู้อย่างมิดชิดทำให้มีโอกาสผสมข้ามเกิดขึ้นไม่ได้หรือ เกิดขึ้นได้น้อยมาก

2. การถ่ายละของเกรสรแบบผสมข้าม (cross pollination) เป็นกระบวนการถ่ายละของเกรสร ที่เกิดขึ้นระหว่างพันธุ์กันจนเกิดการผสมพันธุ์เป็นพืชต้นใหม่ ลักษณะของพืชผสมข้ามโดยทั่วไป หากได้รับการถ่ายละของเกรสรแบบผสมตัวเองให้ค่าการติดผลต่ำ ไม่ผลยืนต้นส่วนใหญ่เป็นพืช ผสมข้าม เช่น ทุเรียน มะเพือง ลิ้นจี่ สมนิดและพันธุ์ต่าง ๆ เป็นต้น พืชผสมข้ามมีกลไกการบาน ของดอกหลายอย่างที่ควบคุมหรือส่งเสริมให้เกิดการถ่ายละของเกรสรแบบผสมข้าม เช่น การแยก ตัวแหน่งของดอกตัวผู้และดอกตัวเมียอยู่คนละต้น (dioecy) หรือคนละดอกในต้นเดียวกัน (monoecy) แต่ความพร้อมรับการผสมระหว่างละของเกรสรและเกรสรตัวเมียไม่พร้อมกัน (dichogamy) การผสมตัวเองไม่ติด (self incompatibility) และการเป็นหมันของละของเกรสร (male sterility)

ละของเกรสรและเกรสรตัวเมียเป็นปัจจัยหลักที่ทำหน้าที่ควบคุมการถ่ายละของเกรสร โดยที่ ความพร้อมรับการถ่ายละของเกรสรของเกรสรตัวเมียและความมีชีวิตและความสามารถในการอกร ของละของเกรสรมีผลโดยตรงต่อการปฏิสนธิ (Faegri and Pijl, 1979) ละของเกรสรที่ใช้ในการถ่าย ละของเกรสรควรเป็นละของเกรสรที่ปลดปล่อยออกมาใหม่ ๆ ซึ่งมีค่าความมีชีวิตสูงสุด แต่เมื่อมีความ จำเป็นต้องนำละของเกรสรมาจากแหล่งอื่นหรือจะต้องมีการเก็บรักษาละของเกรสรให้คงค่าความมีชีวิต เหลืออยู่สูงเพื่อให้ประยุกต์ในกระบวนการผสมพันธุ์แล้ว การเก็บรักษาละของเกรสรจึงมีความสำคัญและ จำเป็นเพื่อช่วยยืดอายุความมีชีวิตของละของเกรสร Henny (1980) รายงานว่าสภาพแวดล้อมใน

การเก็บรักษาละอองเกสรให้คงค่าความชีวิตสูง ต้องมีอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ต่ำและพืชแต่ละชนิดต้องการระดับอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ในการเก็บรักษาละอองเกสรแตกต่างกัน ดังเช่นมีรายงานการเก็บรักษาละอองเกสรส้ม 3 ใบ (*Poncirus trifoliata*) ที่ระดับอุณหภูมิ -18 องศาเซลเซียส เป็นเวลา นาน 1 ปี เมื่อทำการตรวจสอบความคงทนสูตรอาหารพบว่ามีความคงเหลืออยู่ 37.00 เปอร์เซ็นต์ (Sahar and Spiegel-Roy, 1980) สยาม กาญจนบุรี (2539) ทำการเก็บรักษาละอองเกสรพีชตระกูลส้ม 3 ชนิด คือส้มโอลันธ์ขาวแดงกวาว (*Citrus grandis* L. cv. Kao Tang Kwa), ส้มใชกุน (*Citrus reticulata* cv. Sho kun) และมะนาวไข่ (*Citrus aurantifolia* cv. Kai) ที่อุณหภูมิ 3 ระดับคือ 4, 20 และ 27 องศาเซลเซียส เป็นเวลา นาน 7 วัน พบว่าที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เหมาะสมสำหรับการเก็บรักษาละอองเกสรของพีชตระกูลส้มทั้ง 3 ชนิด โดยพบว่า ละอองเกสรส้มโอลันธ์ขาวแดงกวาวมีความคงเหลืออยู่สูงสุดเท่ากับ 54.26 เปอร์เซ็นต์ ส่วนละอองเกสรส้มใชกุนและมะนาวไข่ที่เก็บรักษาไว้ได้นาน 3 วัน มีความคงเหลืออยู่ 0.92 และ 5.46 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ Werner และ Chang (1981) ทำการเก็บรักษาละอองเกสรของห้อ (*Prunus persica* L.) ที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา นาน 6 เดือน เมื่อนำมาตรวจสอบความคงทนสูตรอาหารพบว่ามีความคงเหลืออยู่เท่ากับ 66.00 เปอร์เซ็นต์ หรือการเก็บรักษาละอองเกสรกล้วยน้ำว้า (*Musa balbisiana* cv. Namwa) ที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา นาน 1 เดือน เมื่อทำการตรวจสอบความคงทนสูตรอาหารมีความคงเหลืออยู่ 11.70 เปอร์เซ็นต์ (Silayoi, 1990)

Shivanna และ Sawhney (1997) กล่าวว่าวิธีการตรวจสอบความชีวิตของละอองเกสร มีหลายวิธี เช่น

1. การย้อมติดสี ได้แก่ การย้อมด้วยสาร 2,3,5-triphenyl tetrazolium chloride (TTC), fluorescein diacetate (FDA), อะซีโตคาร์เม因 (acetocarmine) เป็นต้น
2. การตรวจสอบความคงทนของละอองเกสร โดยการเพาะบนสูตรอาหารที่ประกอบด้วยกุ้น และน้ำตาลซูโครส
3. การตรวจสอบความคงทนของละอองเกสร โดยการถ่ายละอองเกสรลงบนเยื่อกระดาษมีย
4. การตรวจสอบการติดผลและการติดเมล็ด วิธีนี้ใช้ประเมินความชีวิตของละอองเกสรและความสามารถในการปฏิสนธิ

แต่วิธีที่นิยมใช้ เพราะมีความสะดวกและรวดเร็วมี 2 วิธีคือ การย้อมละอองเกสรด้วยสี อะซีโตคาร์เม因 ที่มีกรดอะซิติกเป็นตัวทำละลาย มีคุณสมบัติในการย้อมติดสีครามในไซมและนิวเคลียสในเซลล์ที่มีชีวิต (กฎดล บุตรรัตน์, 2528) และการตรวจสอบความคงทนโดยการเพาะบน

สูตรอาหารที่ประกอบด้วยวุ้นและน้ำตาลชูครอส ซึ่งเป็นตัวให้พลังงานและช่วยปรับสมดุลของอาหารให้เหมาะสมต่อการออกของละอองเกสร (Vasil, 1960) มีรายงานการตรวจสอบความมีชีวิตของละอองเกสรหลังจากถูกปลดปล่อยออกจากดอกที่บ้านใหม่ ๆ ในพืชชนิดต่าง ๆ เช่น Silayoi (1990) ทำการตรวจสอบความมีชีวิตของละอองเกสรหลังน้ำว้า โดยการย้อมด้วยสีอะซีโตคาร์บีน 1 เปอร์เซ็นต์ แล้วตรวจสอบผลมีความมีชีวิต 69.00 เปอร์เซ็นต์ Harney (1984) ทำการตรวจสอบความมีชีวิตของละอองเกสรทุกหลาบ (*Rosa spinosissima* L.) โดยการย้อมด้วยสีอะซีโตคาร์บีน 1 เปอร์เซ็นต์ แล้วตรวจสอบผลมีความมีชีวิต 87.30 เปอร์เซ็นต์ Cohen และคณะ (1989) ศึกษาความงอกของละอองเกสรมะละกอ (*Carica papaya* L.) โดยการเพาะละอองเกสรลงบนสูตรอาหารที่ประกอบด้วยน้ำตาลชูครอส 15 เปอร์เซ็นต์ วุ้น 1.5 เปอร์เซ็นต์ เติมกรดบอริก 0.1 มิลลิกรัมต่อลิตร แคลเซียมไนเตรท 0.2 มิลลิกรัมต่อลิตร โพแทสเซียมไนเตรท 0.1 มิลลิกรัมต่อลิตร แมกนีเซียมชัลเฟต 0.1 มิลลิกรัมต่อลิตร เพาะทิ้งไว้เป็นเวลานาน 25 ชั่วโมง แล้วตรวจสอบผลมีความงอก 65.00 เปอร์เซ็นต์ Randall และคณะ (1992) ตรวจสอบความงอกของละอองเกสรส้ม (*Citrus tachibana* Macf.) โดยการเพาะละอองเกสรลงบนสูตรอาหารที่ประกอบด้วยน้ำตาลชูครอส 15 เปอร์เซ็นต์ วุ้น 1 เปอร์เซ็นต์ เติมกรดบอริก 0.1 มิลลิกรัมต่อลิตร แคลเซียมไนเตรท 0.3 มิลลิกรัมต่อลิตร โพแทสเซียมไนเตรท 0.1 มิลลิกรัมต่อลิตร แมกนีเซียมชัลเฟต 0.2 มิลลิกรัมต่อลิตร แล้วตรวจสอบผลมีความงอก 65.00 เปอร์เซ็นต์ Juvenal และ Vito (1985) ศึกษาความงอกของละอองเกสรวอลนัท (*Juglans regia* L.) พันธุ์ Chico โดยการเพาะละอองเกสรลงบนสูตรอาหารที่ประกอบด้วยน้ำตาลชูครอส 20 เปอร์เซ็นต์ วุ้น 0.65 เปอร์เซ็นต์ เติมกรดบอริก 0.16 มิลลิกรัมต่อลิตร แคลเซียมคลอไรด์ 0.1 มิลลิกรัมต่อลิตร มีความงอก 76.50 เปอร์เซ็นต์ คุ้วรณ นามศรี (2542) พบว่าการเพาะเลี้ยงละอองเกสรของดูกุ (*Aglaia dookkoo* Griff.) พื้นเมืองบนสูตรอาหารที่ประกอบด้วยวุ้น 1 เปอร์เซ็นต์ น้ำตาลชูครอส 10 เปอร์เซ็นต์ กรดบอริก 0.01 มิลลิกรัมต่อลิตร และ แคลเซียมคลอไรด์ 1 มิลลิกรัมต่อลิตร วางแผนที่อุณหภูมิ 36 องศาเซลเซียส ส่งผลให้ละอองเกสรของดูกุพื้นเมืองมีความงอก 3.75 เปอร์เซ็นต์ และมีความยาวหลอดละอองเกสร 87.69 ไมโครเมตร

2. ผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผลิตของส้มและไม้ผลชนิดอื่น ๆ

ไม้ผลยืนต้นส่วนใหญ่รวมทั้งพืชตระกูลส้มหลายชนิดต้องอาศัยกระบวนการถ่ายละอองเกสรเพื่อการติดผล เพราะการถ่ายละอองเกสรมีผลต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผล (Faegri and Pijil, 1979 ; Sedgley and Griffin, 1989) ศุวรรณพงศ์ ทองปลิว (2534) รายงานว่า

ส้มโอพันธุ์ทองดี (*Citrus grandis* L. cv. Tong Dee) ที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ต่าง ๆ ติดผล 24.00 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ยังมีผลทำให้น้ำหนักผลและปริมาณเนื้อผลเพิ่มขึ้น ในขณะที่การถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเองให้ค่าการติดผลเฉลี่ย 2.80 เปอร์เซ็นต์ และการผสมข้ามทำให้มีการติดเมล็ดมากกว่าการผสมตัวเอง ในส้มโอไม่มีเมล็ดพันธุ์ Matou Wentan ที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรจากส้มโอไม่มีเมล็ดพันธุ์ Liucheng ติดผล 56.20 เปอร์เซ็นต์ แต่มีเมล็ดเกิดขึ้นเฉลี่ย 55.00 เมล็ดต่อผล ในขณะที่การถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเองติดผล 14.30 เปอร์เซ็นต์ และไม่มีเมล็ดเกิดขึ้น (Li, 1980) Garcia-Papi และ Garcia-Martinez (1984) รายงานว่า ส้มแมนดาริน (*Citrus reticulata*) ไม่มีเมล็ดพันธุ์ Fino ที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรจากส้มแมนดาริน มีเมล็ดพันธุ์ Sanquino ติดผล 39.00 เปอร์เซ็นต์ แต่มีเมล็ดเกิดขึ้นเฉลี่ย 3.00 เมล็ดต่อผล ในขณะที่การถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเองติดผล 8.00 เปอร์เซ็นต์ และไม่มีเมล็ด ส้มเกรฟฟรุต (*Citrus paradissi* Macf.) ไม่มีเมล็ดพันธุ์ Star Ruby ที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรจากส้มเกรฟฟรุตมีเมล็ดพันธุ์ Ruby Red ติดผล 42.40 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่การถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเองติดผล 7.20 เปอร์เซ็นต์ และมีจำนวนเมล็ดต่อผลน้อยกว่า (Burger, 1985) Kaska (1989) รายงานว่าส้มแมนดารินพันธุ์ Clementine ที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเองและผสมเปิดติดผลต่ำกว่าการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามพันธุ์ Vithanage (1991) รายงานว่าส้มคูกผสมแทงเกอร์ (*Citrus reticulata* x *Citrus sinensis*) พันธุ์ Ellendale ที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรจากส้มแมนดาริน มีเมล็ดพันธุ์ Emperor ติดผล 21.00 เปอร์เซ็นต์ และช่วยเพิ่มขนาดผลและน้ำหนักผลสูงกว่า การถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเองที่ติดผล 13.00 เปอร์เซ็นต์ แต่การผสมข้ามเกิดการติดเมล็ดมากกว่าการผสมตัวเอง Lupo และคณะ (1991) พบว่าส้มแมนดารินมีเมล็ดพันธุ์ Murcott ที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบผสมเปิดติดผลสูงกว่าการถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเอง แต่การติดเมล็ดและน้ำหนักผลไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ Wallace และ Lee (1999) รายงานว่าส้มแมนดารินพันธุ์ Murcott ที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามกับส้มแมนดารินพันธุ์ Imperial ติดผล 29.00 เปอร์เซ็นต์ และช่วยเพิ่มคุณภาพผลทั้งน้ำหนักผลและความหวานเนื้อผลสูงกว่าการถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเองที่ติดผลเพียง 6.00 เปอร์เซ็นต์ แต่การผสมข้ามติดเมล็ดมากกว่า สำหรับการศึกษาผลของการถ่ายละของเกษตรในส้มโอพันธุ์หอมหวานใหญ่ โดยไม่ต้องแก้วทับทิม (2539) รายงานว่า ส้มโอพันธุ์หอมหวานใหญ่ที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามก่อให้เกิดการปฏิสนธิที่จะนำไปสู่การติดผลได้ดีกว่าการผสมตัวเอง นอกจากนี้ยังมีรายงานการศึกษาผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผลในไม้ผลชนิดอื่นด้วย เช่น ท朗พลด สมศรี (2530) รายงานว่าทุเรียน (*Durio zibethinus* L.) พันธุ์จะน้ำที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามกับ

พันธุ์ก้านยาวติดผล 27.00 เปอร์เซ็นต์ และช่วยเพิ่มคุณภาพผลทั้งขนาดผล รูปร่างผลและน้ำหนักผล สูงกว่าการถ่ายละของเกสรแบบผสมตัวเองที่ติดผล 0.51 เปอร์เซ็นต์ Knight (1982) รายงานว่า มะไฟอง (*Averrhoa carambola* L.) พันธุ์ Golden Star ที่ได้รับการถ่ายละของเกสรแบบผสมข้าม กับพันธุ์ Fwang Tung ติดผล 13.00 เปอร์เซ็นต์ และให้น้ำหนักผลสูงกว่าการถ่ายละของเกสรแบบ ผสมตัวเองที่ติดผลเพียง 2.00 เปอร์เซ็นต์ แต่การผสมข้ามติดเมล็ดมากกว่าการผสมตัวเอง Birrenkott และ Stang (1989) พบว่าแครนเบอร์รี (*Vaccinium macrocarpon* Ait.) ที่ได้รับการ ถ่ายละของเกสรแบบผสมตัวเองติดผล 38.00 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่การถ่ายละของเกสรแบบผสม เปิดติดผล 30.00 เปอร์เซ็นต์ Lyrene (1989) รายงานว่าบลูเบอร์รี (*Vaccinium corymbosum* L.) พันธุ์ Sharpblue ที่ได้รับการถ่ายละของเกสรแบบผสมข้ามกับพันธุ์ O'Neal ติดผล 84.00 เปอร์เซ็นต์ และช่วยเพิ่มน้ำหนักผล ในขณะที่การถ่ายละของเกสรแบบผสมตัวเองติดผล 37.00 เปอร์เซ็นต์ แต่การผสมข้ามติดเมล็ดมากกว่าการผสมตัวเอง เช่นเดียวกับ Harrison และคณะ (1993) รายงานว่าบลูเบอร์รีที่ได้รับการถ่ายละของเกสรแบบผสมตัวเองติดผลแบบไม่มีเมล็ด แต่เมื่อ "ได้รับการถ่ายละของเกสรแบบผสมข้ามพันธุ์มีการติดผลแบบติดเมล็ดมาก George และคณะ (1995) รายงานว่าพัลบับ (*Diospyros kaki* L.) ที่ได้รับการถ่ายละของเกสรแบบผสมข้ามติดผล 97.00 เปอร์เซ็นต์ และช่วยเพิ่มน้ำหนักผลและเกิดการติดเมล็ด ในขณะที่ไม่มีการถ่ายละของเกสร ติดผล 47.00 เปอร์เซ็นต์ และไม่มีเมล็ด Wallace และคณะ (1996) รายงานว่าเมคาดเมีย (*Macadamia integrifolia*) ที่ได้รับการถ่ายละของเกสรแบบผสมข้ามพันธุ์มีการติดผล น้ำหนักผล และปริมาณเนื้อผลดีกว่าการถ่ายละของเกสรแบบผสมตัวเอง Degani และคณะ (1995) รายงาน ว่าลิ้นจี่ (*Litchi chinensis* Sonn.) พันธุ์ Floridian ที่ได้รับการถ่ายละของเกสรแบบผสมข้ามพันธุ์ ติดผล 228 ผล สูงกว่าการถ่ายละของเกสรแบบผสมตัวเองที่ติดผลเพียง 11 ผล แต่น้ำหนักผลและ จำนวนเมล็ดต่อผลไม่แตกต่างกัน แอปเปิล (*Prunus armeniaca* L.) พันธุ์ Gitano ที่ได้รับการ ถ่ายละของเกสรแบบผสมข้ามกับพันธุ์ Candeloro ติดผล 50.80 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่การถ่าย ละของเกสรแบบผสมตัวเองติดผลเพียง 2.00 เปอร์เซ็นต์ (Burgos et al., 1993) Volz และคณะ (1996) รายงานว่าแอปเปิล (*Malus domestica* Borkh.) พันธุ์ Braeburn ที่ได้รับการถ่ายละของ เกสรแบบผสมตัวเองมีการติดผล จำนวนเมล็ดต่อผล และปริมาณแคลเรียมของผลดีกว่าที่ไม่มีการ ถ่ายละของเกสร ในขณะที่ NeSmith (1999) รายงานว่าอุ่น (*Vitis rotundifolia* Michx.) พันธุ์ Fry ที่ได้รับการถ่ายละของเกสรแบบผสมเปิดมีการติดผลและน้ำหนักผลไม่แตกต่างกันกับการ ถ่ายละของเกสรแบบผสมข้าม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลของอุณหภูมิต่อความมีชีวิตของละอองเกสรสัมโภพันธุ์หมาดใหญ่ ขาวเป็นปัตตาเลีย คลาน และมะนาวพันธุ์หนัง
2. เพื่อศึกษาผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผลของสัมโภพันธุ์หมาดใหญ่

บทที่ 2

วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ

วัสดุและอุปกรณ์

1. ต้นส้มโอพันธุ์หอมหวานใหญ่ ขาวเป็น ปีตตาเกีย คลาน พื้นเมือง และมะนาวพันธุ์หนัง
2. ตู้เย็น
3. อุปกรณ์การเก็บรักษาละอองเกสร ได้แก่ กระดาษกรองและจานแพะ
4. อุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจสอบความมีชีวิตและความคงทนของละอองเกสร ได้แก่ สไลด์ กระจาก ปิดสไลด์ หลอดหยด กล้องจุลทรรศน์แบบประกอบ (compound microscope)
5. สารเคมีที่ใช้ในการตรวจสอบความมีชีวิตและความคงทนของละอองเกสร ได้แก่ สีอะซีトイการมีน กรดซิตริก น้ำตาลซูโครสและวุ้น
6. อุปกรณ์การถ่ายละอองเกสร ได้แก่ ปากคีบปลายแหลม แ冤ขยายกำลังขยาย 2.5 เท่า พู่กัน ไนมพร้อมถุงกระดาษเคลือบไข่และป้ายชื่อ
7. อุปกรณ์และสารเคมีที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพผล ได้แก่ ขวดรูปชมพู่ นีกเกอร์ บิวเรต ปีเปต เครื่องมือวัดความหวาน (hand refractometer) สมุดเที่ยบสี The Royal Horticultural Society, London กระดาษกรอง Whatman เบอร์ 2 พื้นอปราลีน และโซเดียมไฮดรอกไซด์
8. เครื่องวัดการเจริญเติบโตของผล ได้แก่ เครื่องวัดละอี้ด กล้องถ่ายรูป พร้อมพิล์มสี

วิธีการ

แบ่งการทดลองออกเป็น 2 หัวข้อคือ การทดลองที่ 1 ผลของการทดลองของอุณหภูมิต่อความมีชีวิตของละอองเกสรสัมโภ 4 พันธุ์ และมานาพันธุ์หนัง และการทดลองที่ 2 ผลของการถ่ายทอดของเกสรต่อการติดผล การติดเมล็ดและคุณภาพผลสัมโภพันธุ์หอมหาดใหญ่

1. การศึกษาผลของอุณหภูมิต่อความมีชีวิตของละอองเกสรสัมโภ 4 พันธุ์ และมานาพันธุ์หนัง

ทำการเก็บรักษาละอองเกสรพืชตระกูลสัมโภได้แก่ สัมโภพันธุ์หอมหาดใหญ่ ขาวแป้นปัตตาเวีย คลาน และมานาพันธุ์หนัง ไว้ที่อุณหภูมิ 3 ระดับคือ 4, 20 และ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลาสามเดือน แล้วตรวจสุขภาพความมีชีวิตของละอองเกสรโดยการย้อมด้วยสีอะซีโตคาร์บิน และตรวจสุขภาพของละอองเกสรโดยการเพาะเลี้ยงบนสูตรอาหาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

ทำการเก็บรวมดอกสัมโภทั้ง 4 พันธุ์ และมานาพันธุ์หนัง ในระยะเวลาสามเดือน (รูปที่ 1) โดยตัดเอาส่วนของอับเรณูใส่ในจานเพาะที่มีฝ้าปิดรองด้วยกระดาษกรอง (จำนวน 10 ดอก ต่อ 1 จานเพาะ) และวัดทำการเก็บรักษาละอองเกสรที่สภาพอุณหภูมิต่าง ๆ กัน คือ

- อุณหภูมิ	4 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิ	20 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิห้อง	30 องศาเซลเซียส

รูปที่ 1 ดอกสัมโภพันธุ์คลานระยะเวลาห้านาทีในการเก็บรักษาละอองเกสร

ละของเกษตรของดอกส้มโอทั้ง 4 พันธุ์ และมะนาวพันธุ์หนัง ที่เก็บรักษาที่สภาพต่างกัน จะนำมาทำการตรวจสอบความมีชีวิตโดยการย้อมสีอะซีโตคาร์บมีนและทดสอบความออกบันสูตรอาหารทุกๆ 5 วัน เป็นเวลานาน 1 เดือน มีวิธีการดังนี้

1. การตรวจสอบความมีชีวิตโดยการย้อมสีอะซีโตคาร์บมีน โดยการเคาะขับเรญ 5 ขัน ลงบนสไลด์ และย้อมด้วยสีอะซีโตคาร์บมีน 1 เปลอร์เซ็นต์ ปิดด้วยกระจากปิดสไลด์ ทิ้งไว้นาน 2-3 นาที นำไปตรวจนับละของเกษตรที่ย้อมติดสีด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบประกอบ ที่กำลังขยาย 100 เท่า ทั้งหมด 10 จุดต่อช้ำ แล้วคิดค่าการย้อมติดสีของละของเกษตรเป็นเปลอร์เซ็นต์

$$\text{การติดสี} \times 100 = \frac{\text{จำนวนละของเกษตรที่ติดสี}}{\text{จำนวนละของเกษตรทั้งหมด}}$$

2. การตรวจสอบความออกของละของเกษตร โดยการเจือจากละของเกษตรในน้ำปริมาณ 10 มิลลิลิตร แล้วใช้หลอดหยดดูดเอาละของเกษตรที่เจือจากแล้วมาเทลงบนสูตรอาหารในจานเพาะชี้งประกอบด้วยน้ำตาลซูครอส 15 เปลอร์เซ็นต์ หุ้น 1 เปลอร์เซ็นต์ ปิดฝาด้วยพาราฟิน ทิ้งไว้เป็นเวลานาน 24 ชั่วโมง นำไปตรวจนับความออกด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบประกอบ ที่กำลังขยาย 200 เท่า ทั้งหมด 10 จุด ต่อ 1 จานเพาะ หรือช้ำ แล้วหาความออกของละของเกษตรเป็นเปลอร์เซ็นต์

$$\text{ความออก} (\%) = \frac{\text{จำนวนละของเกษตรที่ออก}}{\text{จำนวนละของเกษตรทั้งหมด}} \times 100$$

ในแต่ละสภาพทำ 10 ช้ำ โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มตัด (Completely randomized design : CRD) เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT)

2. การศึกษาผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผลสัมโภพน์หนามหาดใหญ่

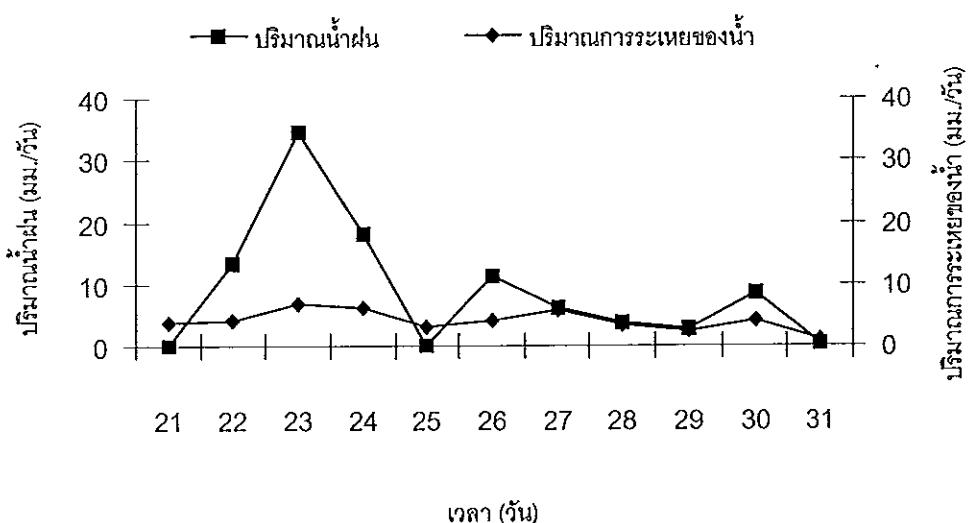
เป็นการศึกษาการควบคุมการถ่ายละของเกษตรด้วยมือ (hand pollination) มีหน่วยการทดลองดังต่อไปนี้

1. หนอมหาดใหญ่ x หนอมหาดใหญ่ (ผสมตัวเอง)
2. หนอมหาดใหญ่ x ปีตตาเวีย (ผสมข้ามกับสัมโภพน์ปีตตาเวีย)
3. หนอมหาดใหญ่ x ขาวเป็น (ผสมข้ามกับสัมโภพน์ขาวเป็น)

4. หอยหาดใหญ่ x คลาน (ผสมข้ามกับสัมโภพน้ำค้างคาว)
5. หอยหาดใหญ่ x พื้นเมือง (ผสมข้ามกับสัมโภพน้ำพื้นเมือง)
6. หอยหาดใหญ่ x มะนาวพันธุ์หนัง (ผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนัง)
7. หอยหาดใหญ่ผสมเปิด (ผสมเปิด)
8. หอยหาดใหญ่ที่ไม่มีการถ่ายละของเกรสร (ไม่มีการผสม)

เริ่มทำการถ่ายละของเกรสรในฤดูกาลออกดอกเดือนเมษายน ที่แปลงรverbawanพันธุ์สัมโภพน้ำค้างคาวหอยหาดใหญ่ของเกษตรกรตำบลควนหลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อายุต้น 6 ปี ให้ผลผลิตมาแล้ว 2 ปี จำนวน 10 ตัน สภาพการเจริญเติบโตของทุกต้นสม่ำเสมอและปริมาณการให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อต้นใกล้เคียงกัน โดยเริ่มจากการสำรวจดักกลับสัมโภพน้ำค้างคาวหอยหาดใหญ่ที่อยู่ในระยะออกเริ่มบาน (ระยะที่ 5 จากรายงานการศึกษาของไมตรี แก้วทับทิม, 2539) ในช่วงเช้าของแต่ละวัน ติดป้ายทำเครื่องหมายดอก ตอนเกรสรตัวผู้ (emasculatior) โดยใช้ปากคีบปลายแผลม (forceps) ดึงเข้าอับเรณูที่ยังไม่ปลดปล่อยละของเกรสรออกให้หมด คลุมดักกลับด้วยถุงกระดาษเคลือบไข่น้ำดเล็ก ดอกที่ต้องการให้มีการถ่ายละของเกรสรแบบผสมเปิดไม่ต้องทำการตอนเกรสรตัวผู้และไม่ต้องคลุมดอก ดอกที่ต้องการถ่ายละของเกรสรแบบผสมตัวเองต้องคลุมดอกแต่ไม่ต้องตอนเกรสรตัวผู้ สวยงามมากที่ไม่มีการถ่ายละของเกรสรทำการตอนเกรสรตัวผู้และคลุมดอกไว้ ละของเกรสรของต้นพ่อได้จากดอกที่กำลังบานและปลดปล่อยละของเกรสรออกมาเต็มที่

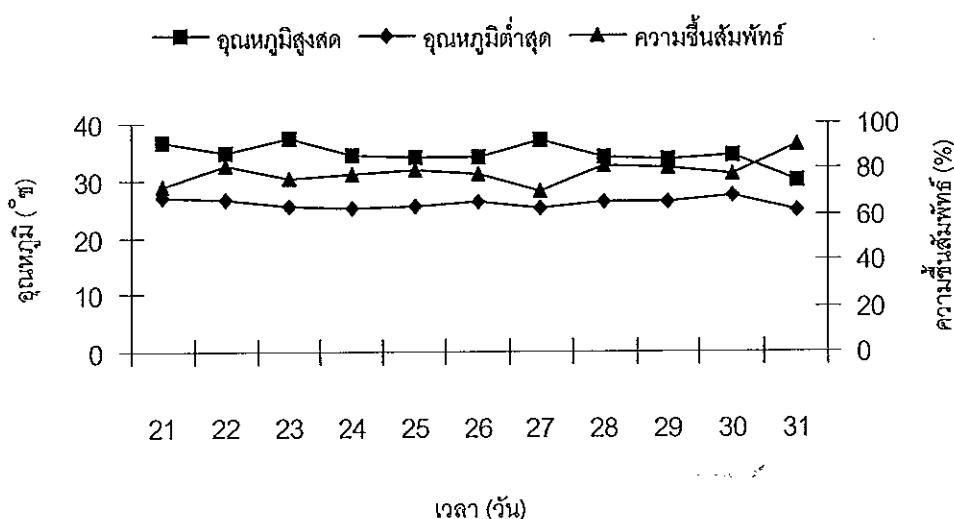
วิธีการถ่ายละของเกรสรแบบผสมข้ามพันธุ์และข้ามชนิดด้วยมือ โดยการเปิดถุงคลุมดักกลับสัมโภพน้ำค้างคาวหอยหาดใหญ่ที่ตอนเกรสรตัวผู้ออกและนำดอกต้นพ่อที่มีละของเกรสรเกะติดอยู่ป้ายลงบนยอดเกรสรตัวเมียของสัมโภพน้ำค้างคาวหอยหาดใหญ่ (ใช้เงินขยายสองครัวมีละของเกรสรอยู่บนยอดเกรสรตัวเมียจำนวนมากพอสมควร) หลังจากนั้นคลุมดอกไว้อีกย่างเดิม ติดป้ายบอกวันที่ เคลา และคู่ที่ใช้ในการผสม แต่ละคู่ผสมใช้ดอกสัมโภพน้ำค้างคาวหอยหาดใหญ่จำนวน 100 ดอก หลังการถ่ายละของเกรสรไปแล้ว 48 ชั่วโมง จึงเปิดถุงคลุมดักออก โดยมีสภาพภูมิอากาศดังรูปที่ 2 และ 3

รูปที่ 2 ปริมาณน้ำฝนและการระบายน้ำ ของอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

(21-31 พ.ค. 2541)

ที่มา : สถานีตรวจอากาศเกษตรคอหงส์ (2541)

รูปที่ 3 อุณหภูมิสูงสุด-ต่ำสุด และความชื้นสัมพัทธ์ ของอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

(21-31 พ.ค. 2541)

ที่มา : สถานีตรวจอากาศเกษตรคอหงส์ (2541)

ทำการบันทึกข้อมูลโดยทำการวางแผนการทดลองแบบสุ่มตัดอุด วิเคราะห์ความแปรปรวน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี DMRT รายละเอียดในการบันทึกข้อมูลมีดังนี้คือ

2.1. ผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดผลและการเจริญเติบโตของส้มโอพันธุ์ homсадในญี่

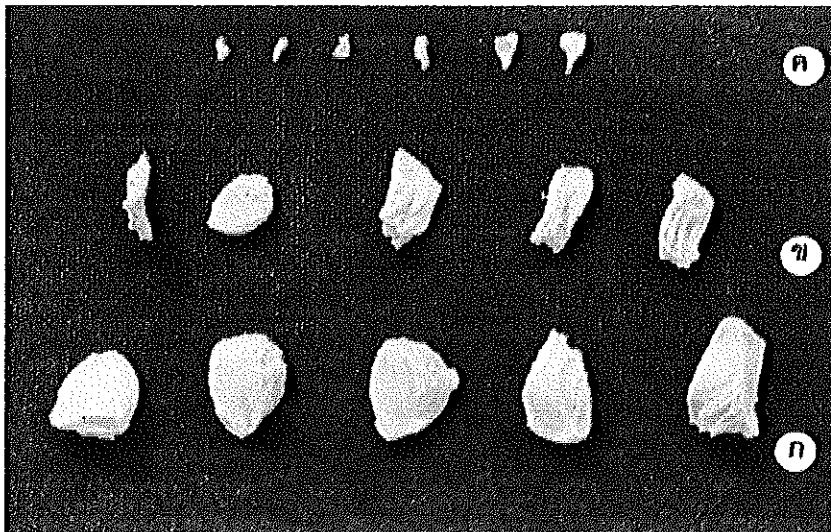
2.1.1 ผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดผล โดยการตรวจบันจานวนผลที่คงอยู่บนต้น หลังจากทำการถ่ายละของเกษตรไปแล้ว 3 วัน (เปอร์เซ็นต์การผลสมติด) หลังจากนั้นตรวจบันทุกระยะ 7 วัน จนกระทั่งผลแก่ ตามวิธีการของ ไมตรี แก้วทับทิม (2539) แล้วนำการติดผลมาคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์

$$\text{การติดผล (\%)} = \frac{\text{จำนวนดอกหรือผลอ่อนที่คงอยู่บนต้น}}{\text{จำนวนดอกทั้งหมดที่ทำการผลสม}} \times 100$$

2.1.2 ผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการเจริญเติบโตของผล โดยการตัดเส้นผ่าศูนย์กลางของผลทุกระยะ 7 วัน จนถึงผลแก่ ด้วยเครื่องวัดละเอียด

2.2. ผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดเมล็ดของส้มโอพันธุ์ homsad ในญี่

เมื่อมีการเก็บเกี่ยวผลของส้มโอพันธุ์ homsad ในญี่ที่ได้จากการตัดละคู่สม ทำการผ่าผล และแยกเนื้อผลออกเพื่อทำการตรวจบันจานวนเมล็ดต่อผลโดยแยกลักษณะของเมล็ดเป็น 3 แบบ คือ เมล็ดสมบูรณ์ เมล็ดลีบ และเมล็ดฝืด ตามการแบ่งของ Burger (1985) ดังรูปที่ 4

รูปที่ 4 ลักษณะเมล็ดของสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ 3 แบบ คือ เมล็ดสมบูรณ์ (ก) เมล็ดลีบ (ข) และ เมล็ดผือ (ค)

เมล็ดสมบูรณ์คือเมล็ดที่ได้รับการปฏิสนธิและมีการพัฒนาของเมล็ดมีส่วนของอาหารสะสม ของตันอ่อน (endosperm) เมล็ดลีบคือเมล็ดที่ได้รับการปฏิสนธิแต่ไม่มีการพัฒนาของเมล็ดจึงไม่มี ส่วนของอาหารสะสมของตันอ่อน ส่วนเมล็ดผือคือเมล็ดที่พัฒนาโดยไม่ได้รับการปฏิสนธิเมล็ดจึง ฝ่อไป มีลักษณะเป็นเม็ดเล็ก ๆ

ทำการวัดขนาดของเมล็ดสมบูรณ์ด้วยเครื่องวัดละเอียด และซึ่งน้ำหนักของเมล็ดสมบูรณ์ จากนั้นนำเมล็ดสมบูรณ์ไปเพาะเพื่อตรวจสอบความคงอยู่แล้วนำค่าความคงอยู่ที่ได้มาคำนวณเป็น เปอร์เซ็นต์

$$\text{ความคงอยู่ (\%)} = \frac{\text{จำนวนเมล็ดที่คงอยู่}}{\text{จำนวนเมล็ดที่เพาะทั้งหมด}} \times 100$$

2.3. ผลของการถ่ายทอดของเกสรต่อกุณภาพผลของสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่

2.3.1 ลักษณะทางคุณภาพผลของสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่ เมื่อผลแก่และเก็บเกี่ยว ได้จะนำผลสัมโภพนธุ์หอมหาดใหญ่แต่ละคู่สมมาทำการซึ่งน้ำหนักผล และวัดผลตามข้าง เพื่อวัดความหนาเปลือกและขนาดเดกแกนผลด้วยเครื่องวัดละเอียด นับจำนวนกลีบผลและซึ่งน้ำหนัก กลีบผล

2.3.2 ลักษณะเนื้อผลส้มโภพันธุ์หอมหวานใหญ่ โดยใช้สมุดเทียบสีเปรียบเทียบกับสีเนื้อผลของส้มโภพันธุ์หอมหวานใหญ่ แกะเนื้อผลออกและหั่นน้ำหนักเนื้อผล นำค่าน้ำหนักเนื้อผลที่ได้มาคำนวณเป็นเบอร์เท็นต์

$$\text{ปริมาณเนื้อผล (\%)} = \frac{\text{น้ำหนักเนื้อผล}}{\text{น้ำหนักผล}} \times 100$$

แล้วจึงนำน้ำคั้นจากเนื้อของผลส้มโภพันธุ์หอมหวานใหญ่มาวัดหน้าปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ด้วยเครื่องมือวัดความหวาน มีค่าเป็นองศาบริกซ์ และหาปริมาณกรดที่ไทเทրต์ได้โดยวิธี titratable acidity (ฤทธิ์ศยามานนท์, 2530) โดยการนำน้ำคั้นจากผลปริมาณ 5 มิลลิลิตรต่อผล มาทำการไทเทรตด้วยสารละลายเบสโซเดียมไฮดรอกไซด์มาตรฐาน ความเข้มข้น 0.1 นอร์มอล โดยหยดพื้นขบชาลิน 1 เบอร์เท็นต์ เป็น indicator แล้วนำมาคำนวณหน้าปริมาณกรดที่ไทเทรตได้จากปริมาณเบสที่ใช้ในการไทเทรตดังสมการ

$$\text{ปริมาณกรดที่ไทเทรตได้ (\%)} = \frac{\text{N base} \times \text{ml base} \times \text{meq.wt. ของกรดซีติก}}{\text{ml ของน้ำคั้น}} \times 100$$

โดยที่ N base	=	ความเข้มข้น (normality) ของสารละลายเบスマตาڑูน
ml base	=	จำนวนมิลลิลิตรของสารละลายเบスマตาڑูน
meq.wt. ของกรดซีติก	=	0.06404

บทที่ 3

ผล

1. การศึกษาผลของอุณหภูมิต่อความมีชีวิตของละอองเกสรของส้มโอลิปันธุ์ และมะนาว พันธุ์หนัง

1.1 ส้มโอลิปันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่น

การเก็บรักษาละอองเกสรของส้มโอลิปันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่นที่อุณหภูมิ 4, 20 และ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลานาน 1 ถึง 31 วัน มีผลทำให้ความมีชีวิตของละอองเกสรลดลงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำมีผลทำให้ความมีชีวิตของละอองเกสรลดลง อย่างช้า ๆ ในขณะที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิสูงมีผลทำให้ความมีชีวิตของละอองเกสรลดลงอย่างรวดเร็ว (ตารางที่ 1 และ รูปที่ 5 และ 6)

ตารางที่ 1 การติดเชื้อ้อมมะดื่อโดยมีความคงทนของละอองเกสรส้มโอลิปันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่น

เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน

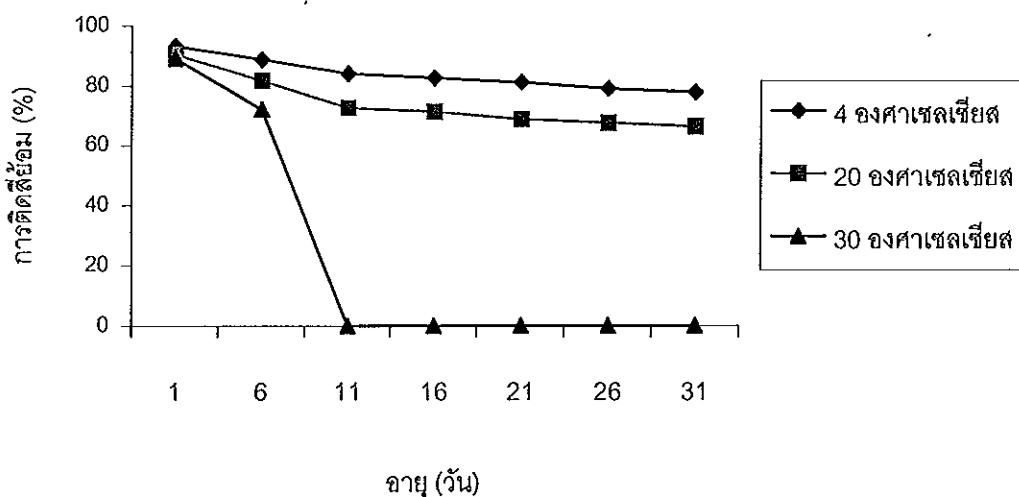
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	อายุการเก็บรักษา (วัน)						
	1	6	11	16	21	26	31
การติดเชื้อ้อมมะดื่อโดยมีความคงทน (%)							
4	93.12	88.70 ^a	84.00 ^a	82.60 ^a	81.17 ^a	79.04 ^a	77.80 ^a
20	90.50	81.80 ^b	72.60 ^b	71.31 ^b	68.82 ^b	67.50 ^b	66.23 ^b
30	89.00	72.10 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c
F-Test	ns	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	5.23	6.29	9.56	8.36	7.59	6.74	5.26
ความคงทน (%)							
4	93.10 ^a	80.98 ^a	60.50 ^a	50.60 ^a	40.93 ^a	37.00 ^a	33.50 ^a
20	85.20 ^b	49.43 ^b	10.00 ^b	9.18 ^b	6.60 ^b	5.00 ^b	3.80 ^b
30	77.48 ^c	0.63 ^c	0.00 ^c				
F-Test	*	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	6.32	17.97	24.81	17.39	26.74	19.78	27.94

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

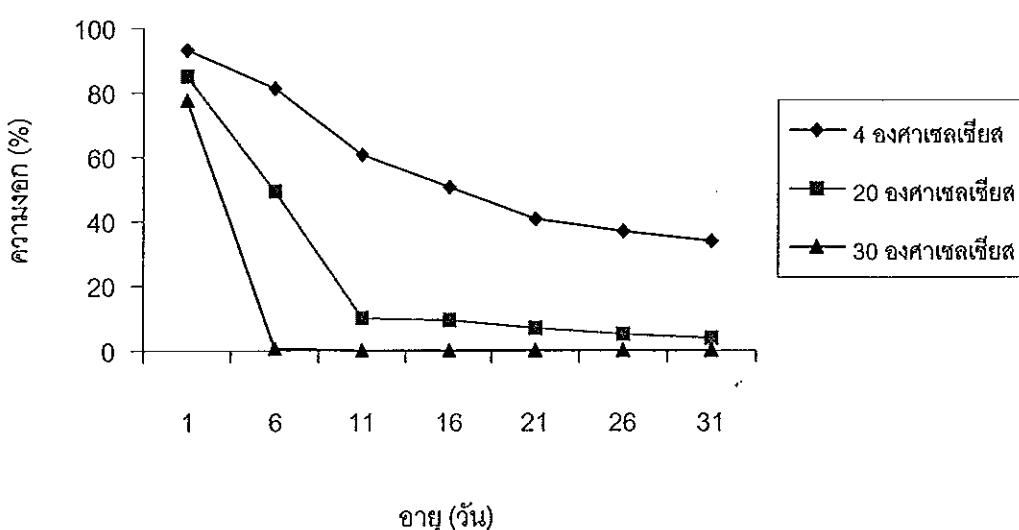
* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

จากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

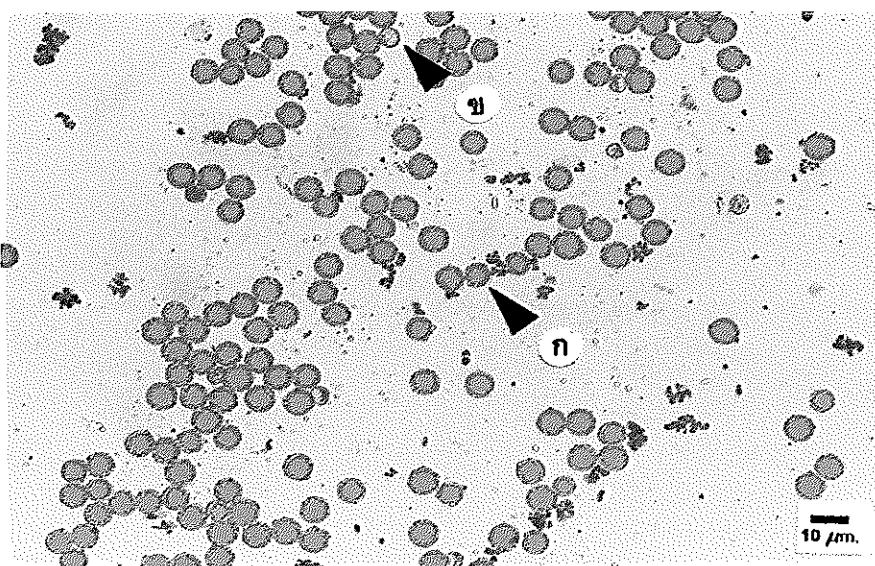

รูปที่ 5 การติดสีข้อมะซึ่งต่อการมีนของละอองเกสรสัมโภพันธุ์ omnivore กับรากษากลุ่มที่ต่างกัน
อุณหภูมิและเวลาต่างกัน

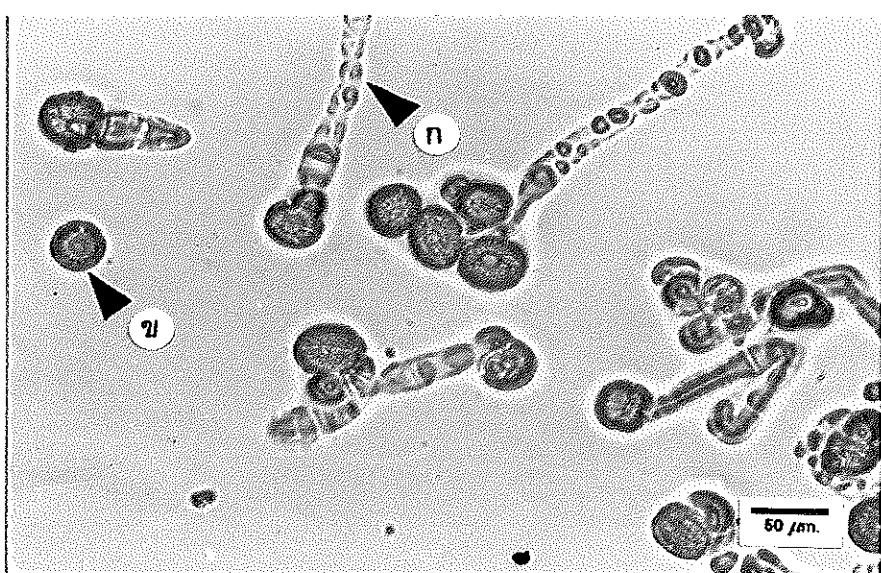
รูปที่ 6 ความคงของละอองเกสรสัมโภพันธุ์ omnivore กับรากษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน

ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส หลังจากทำการเก็บรักษาละอองก๊าซเป็นเวลาสาม十分 วัน ละอองก๊าซติดสีย้อมอะซีトイครามีน 77.80 เปอร์เซ็นต์ โดยมีความคงของละอองก๊าซ 33.50 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส การติดสีย้อมอะซีトイครามีนของละอองก๊าซลดลงเหลือ 66.23 เปอร์เซ็นต์ และมีความคงของละอองก๊าซเหลือเพียง 3.80 เปอร์เซ็นต์ สำหรับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส หลังจากการเก็บรักษาละอองก๊าซเป็นเวลา 11 วัน ไม่พบละอองก๊าซที่ติดสีย้อมอะซีトイครามีนและละอองก๊าซไม่สามารถถอดได้เลย ดังรูปที่ 7 และ 8

รูปที่ 7 การติดสีข้อมะเขียวในการมีนของละอองเกสรสัมโภพันธุ์หอมหายใจให้กล้องจุลทรรศน์

ก. ละอองเกสรติดสีข้อมะเขียวในการมีน ข. ละอองเกสรไม่ติดสีข้อมะเขียวในการมีน

รูปที่ 8 ลักษณะการออกของละอองเกสรสัมโภพันธุ์หอมหายใจให้กล้องจุลทรรศน์

ก. ละอองเกสรออก ข.. ละอองเกสรไม่ออก

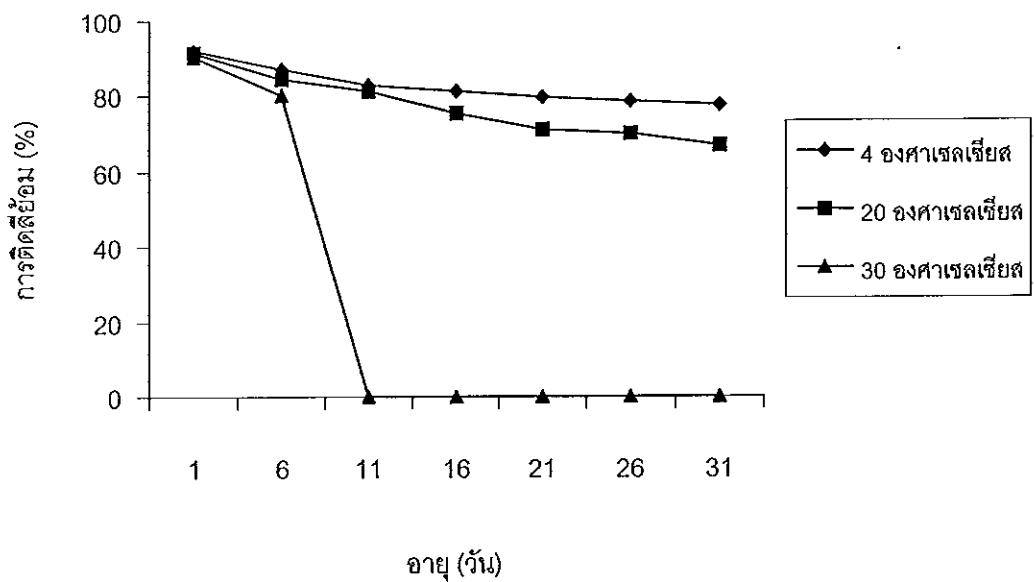
1.2 ສົ່ມໂຄພັນຮູ້ຂາວແປ່ນ

การเก็บรักษาละของเงสรของสัมโภพันธุ์ขาวเป็นไวที่อุณหภูมิ 4, 20 และ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา นาน 1 ถึง 31 วัน มีผลทำให้ความมีชีวิตของละของเงสรลดลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ การเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำมีผลทำให้ความมีชีวิตของละของเงสรลดลงอย่างช้าๆ ในขณะที่ การเก็บรักษาที่อุณหภูมิสูงมีผลทำให้ความมีชีวิตของละของเงสรลดลงอย่างรวดเร็ว (ตารางที่ 2 และ รูปที่ 9 และ 10)

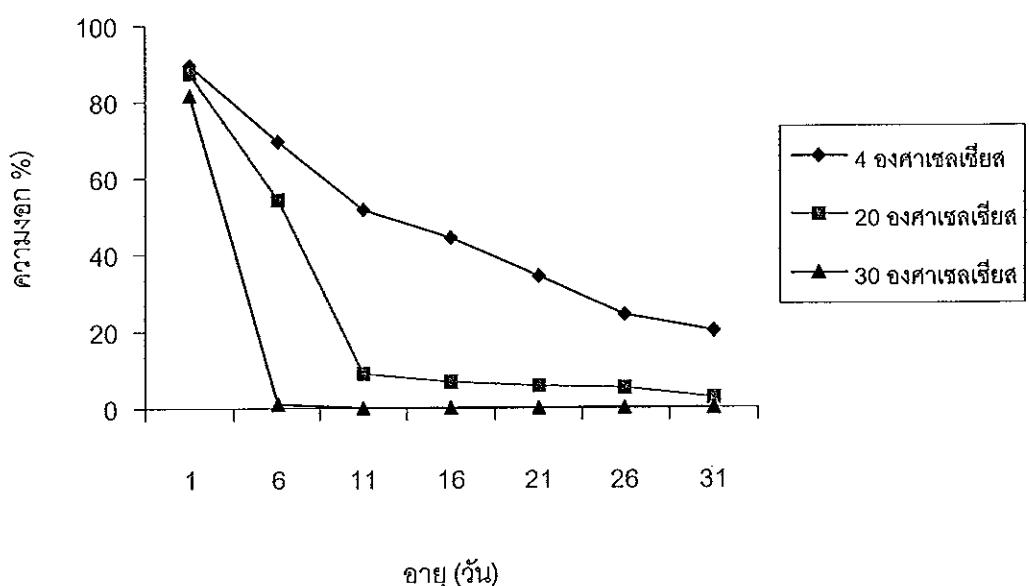
ตารางที่ 2 การติดตี้ย้อมมะเขือคาดาร์มีนและความงอกของละอองเกสรสัมโภพันธุ์ขาวเป็น เมื่อเก็บรักษาที่คุณหมูมิและเวลาต่างกัน

อายุการเก็บรักษา (วัน)	อายุการเก็บรักษา (วัน)						
	1	6	11	16	21	26	31
การติดเชื้อย้อมอะซีโตคาร์บอเนต (%)							
4	92.17	86.97	83.05 ^a	81.23 ^a	79.66 ^a	78.80 ^a	77.60 ^a
20	91.28	86.67 ^b	81.47 ^b	75.16 ^b	71.00 ^b	69.91 ^b	67.00 ^b
30	90.34	80.18 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c
F-Test	ns	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	3.35	7.92	6.57	5.58	6.422	10.95	8.91
ความคง (%)							
4	89.54 ^a	69.64 ^a	60.50 ^a	51.46 ^a	44.17 ^a	34.20 ^a	20.00 ^a
20	87.36 ^a	54.03 ^b	10.00 ^b	9.00 ^b	7.04 ^b	6.00 ^b	2.45 ^b
30	81.72 ^b	1.20 ^c	0.00 ^c				
F-Test	*	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	3.64	10.47	19.94	31.38	17.04	22.73	36.40

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ * = แตกต่างกันทางสถิติโดยที่ปัจจัยมีนัยสำคัญค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์จากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

รูปที่ 9 การติดสีย้อมมะเขี่ยวในการมีนของละอองเกสรสัมโภพันธุ์ขาวเป็น เมื่อกีบรักษาที่อุณหภูมิ และเวลาต่างกัน

รูปที่ 10 ความคงของละอองเกสรสัมโภพันธุ์ขาวเป็น เมื่อกีบรักษาที่อุณหภูมิและ เวลาต่างกัน

ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส หลังจากทำการเก็บรักษาละอองเกสรเป็นเวลานาน 31 วัน ละอองเกสรติดสีย้อมอะซีโตคาร์บิน 78.00 เปอร์เซ็นต์ โดยมีความคงของละอองเกสร 20.00 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส การติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของละอองเกสรลดลง เหลือ 67.00 เปอร์เซ็นต์ และมีความคงของละอองเกสรเหลือเพียง 2.45 เปอร์เซ็นต์ ส่วนการเก็บ รักษาที่ระดับอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส หลังจากการเก็บรักษาละอองเกสร 11 วัน “ไม่พบ ละอองเกสรที่ติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินและละอองเกสรไม่สามารถออกได้เลย”

1.3 สารเคมีปัจจัย

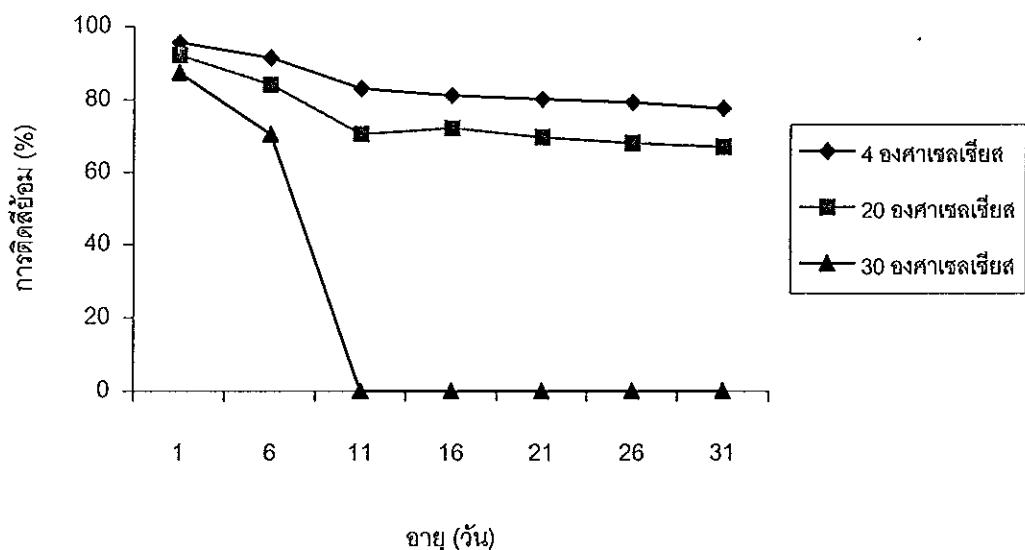
การเก็บรักษาละอองเกสรของสารเคมีปัจจัยให้ที่อุณหภูมิ 4, 20 และ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลานาน 1 ถึง 31 วัน มีผลทำให้ความมีชีวิตของละอองเกสรลดลงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำมีผลทำให้ความมีชีวิตของละอองเกสรลดลง อย่างช้า ๆ ในขณะที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิสูงมีผลทำให้ความมีชีวิตของละอองเกสรลดลงอย่าง รวดเร็ว (ตารางที่ 3 และรูปที่ 11 และ 12)

ตารางที่ 3 การติดสีย้อมอะซีติคาร์บินและความคงของละอองเกสรสัมโภพน้ำปีตตาเรีย เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน

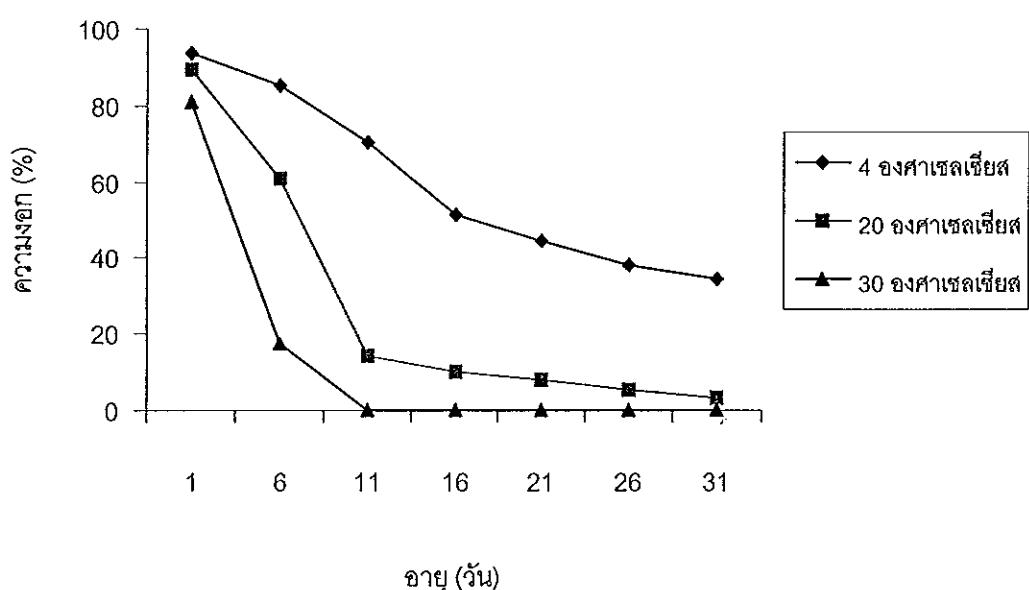
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	อายุการเก็บรักษา (วัน)						
	1	6	11	16	21	26	31
การติดสีย้อมอะซีติคาร์บิน (%)							
4	95.51 ^a	91.45 ^a	83.00 ^a	81.16 ^a	80.13 ^a	79.20 ^a	78.00 ^a
20	92.20 ^a	84.13 ^b	75.56 ^b	72.15 ^b	69.66 ^b	68.00 ^b	66.10 ^b
30	87.30 ^b	70.36 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c
F-Test	*	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	4.93	4.84	6.50	8.55	9.43	11.28	13.59
ความคง (%)							
4	93.60 ^a	85.26 ^a	70.11 ^a	51.16 ^a	44.24 ^a	38.00 ^a	34.26 ^a
20	89.20 ^b	61.10 ^b	14.52 ^b	10.00 ^b	8.11 ^b	5.40 ^b	3.00 ^b
30	81.16 ^c	17.46 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c
F-Test	*	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	5.15	10.28	13.96	21.66	21.19	23.03	22.98

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

ค่าเฉลี่ยที่มีข้อบ่งต่างกันในคอกลัมว์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์
จากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

รูปที่ 11 การติดสีย้อมอะซีโตคาร์บอนของละอองเกสรสัมโภพน้ำปัตตาเดียว เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน

รูปที่ 12 ความคงของละอองเกสรสัมโภพน้ำปัตตาเดียว เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน

ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส หลังจากทำการเก็บรักษาละของกีเสรเป็นเวลา 31 วัน ละของกีเสรติดสีย้อมอะซีトイคาร์มีน 78.00 เปอร์เซ็นต์ โดยมีความคงของกีเสร 20.00 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส การติดสีย้อมอะซีトイคาร์มีนของกีเสรลดลง เหลือ 66.10 เปอร์เซ็นต์ และมีความคงของกีเสรเหลือเพียง 3.00 เปอร์เซ็นต์ สรุวการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส หลังจากการเก็บรักษาละของกีเสร 11 วัน ไม่พบละของกีเสรที่ติดสีย้อมอะซีトイคาร์มีนและละของกีเสรไม่สามารถถอดออกได้เลย

1.4 ผ้ามือพันธุ์คลาน

การเก็บรักษาละของกีเสรของผ้ามือพันธุ์คลานได้ที่อุณหภูมิ 4, 20 และ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 31 วัน มีผลทำให้ความมีชีวิตของกีเสรลดลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การเก็บรักษาที่อุณหภูมิตามที่มีผลทำให้ความมีชีวิตของกีเสรลดลงอย่างช้าๆ ในขณะที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิสูงมีผลทำให้ความมีชีวิตของกีเสรลดลงอย่างรวดเร็ว (ตารางที่ 4 และรูปที่ 13 และ 14)

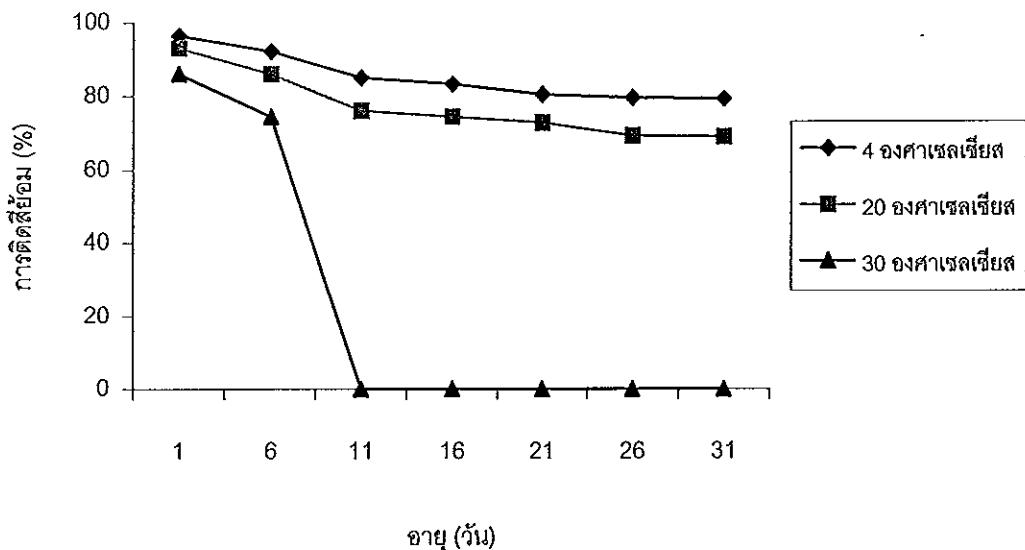
ตารางที่ 4 การติดสีข้อมะเขียวให้คาร์บอนและความคงของละอองเกสรสัมโภพน้ำคูลาน เมื่อเก็บ
รากษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน

อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	อายุการเก็บรากษา (วัน)						
	1	6	11	16	21	26	31
การติดสีข้อมะเขียวให้คาร์บอน (%)							
4	96.50 ^a	92.23 ^a	85.00 ^a	83.26 ^a	80.56 ^a	79.60 ^a	79.00 ^a
20	93.13 ^a	86.11 ^b	76.13 ^b	74.50 ^b	72.90 ^b	69.40 ^b	68.80 ^b
30	86.00 ^b	74.50 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c
F-Test	*	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	4.74	7.30	7.52	12.43	9.72	11.03	9.32
ความคง (%)							
4	95.20 ^a	88.46 ^a	73.40 ^a	53.33 ^a	46.16 ^a	42.14 ^a	36.75 ^a
20	90.13 ^b	65.43 ^b	15.54 ^b	11.00 ^b	8.45 ^b	6.16 ^b	3.44 ^b
30	82.00 ^c	25.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c	0.00 ^c
F-Test	*	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	5.06	10.22	23.05	13.53	20.37	25.59	25.93

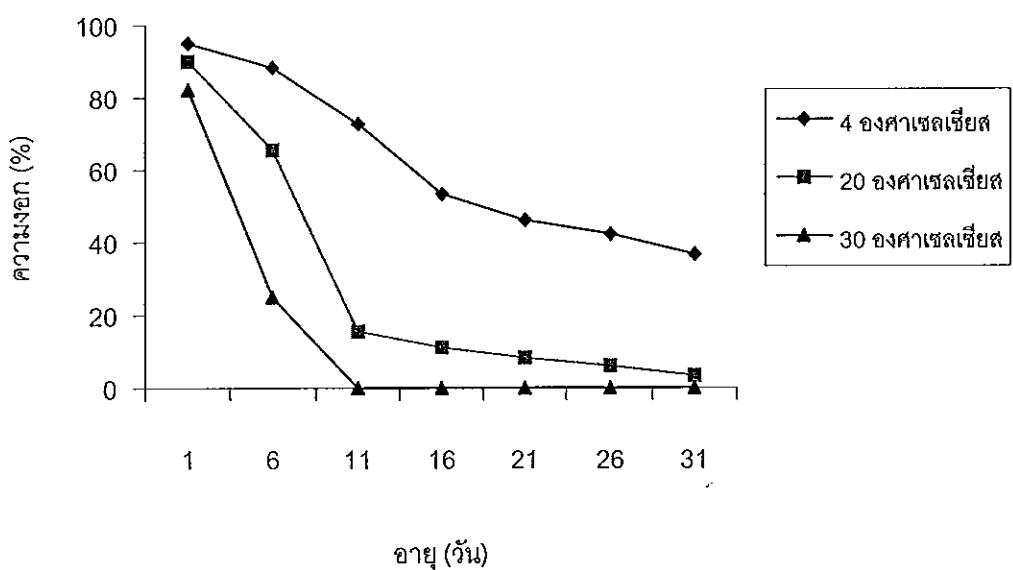
* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์ได้ยกันแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

จากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

รูปที่ 13 การดิດสี่ย้อมอะซีโตคาร์บอนของละอองเกสรสัมโภพน้ำคานเมื่อกีบรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน

รูปที่ 14 ความตายของละอองเกสรสัมโภพน้ำคานเมื่อกีบรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน

ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส หลังจากทำการเก็บรักษาละของเกษตรเป็นเวลานาน 31 วัน ละของเกษตรที่ติดสีเย็บจะมีความชื้น 79.00 เปอร์เซ็นต์ โดยมีความคงของละของเกษตร 36.75 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส การติดสีเย็บจะมีความชื้นของละของเกษตรลดลงเหลือ 68.80 เปอร์เซ็นต์ และมีความคงของละของเกษตรเหลือเพียง 3.44 เปอร์เซ็นต์ ส่วนการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส หลังจากการเก็บรักษาละของเกษตร 11 วัน ไม่พบละของเกษตรที่ติดสีเย็บ จะมีความชื้นและละของเกษตรไม่สามารถถอดออกได้เลย

1.5 ระยะเวลาพันธุ์หนัง

การเก็บรักษาละของเกษตรของระยะเวลาพันธุ์หนังให้ที่อุณหภูมิ 4, 20 และ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลานาน 1 ถึง 11 วัน มีผลทำให้ความชื้นของละของเกษตรลดลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การเก็บรักษาที่อุณหภูมิตามที่มีผลทำให้ความชื้นของละของเกษตรลดลงมากกว่าที่อุณหภูมิสูง (ตารางที่ 5 และรูปที่ 15 และ 16)

ตารางที่ 5 การติดสีย้อมอะซีไดคาร์มีนและความงอกของละอองเกสรมะนาวพันธุ์หนัง เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน

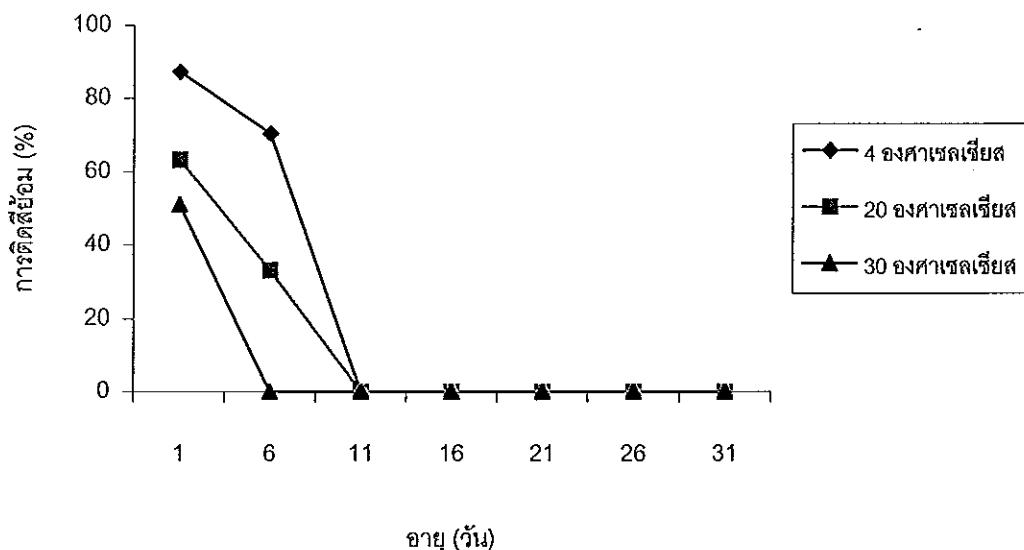
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	อายุการเก็บรักษา (วัน)						
	1	6	11	16	21	26	31
การติดสีย้อมอะซีไดคาร์มีน (%)							
4	65.15	50.11 ^a	10.12 ^a	0.00	0.00	0.00	0.00
20	63.22	33.16 ^b	2.20 ^b	0.00	0.00	0.00	0.00
30	51.00	17.50 ^c	0.00 ^c	0.00	0.00	0.00	0.00
F-Test	ns	*	*				
C.V. (%)	5.06	17.94	15.98				
ความงอก (%)							
4	28.50 ^a	8.16 ^a	0.50 ^a	0.00	0.00	0.00	0.00
20	15.15 ^b	5.65 ^b	0.00 ^b	0.00	0.00	0.00	0.00
30	8.72 ^c	1.20 ^c	0.00 ^b	0.00	0.00	0.00	0.00
F-Test	*	*	*				
C.V. (%)	17.69	21.40	42.43				

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

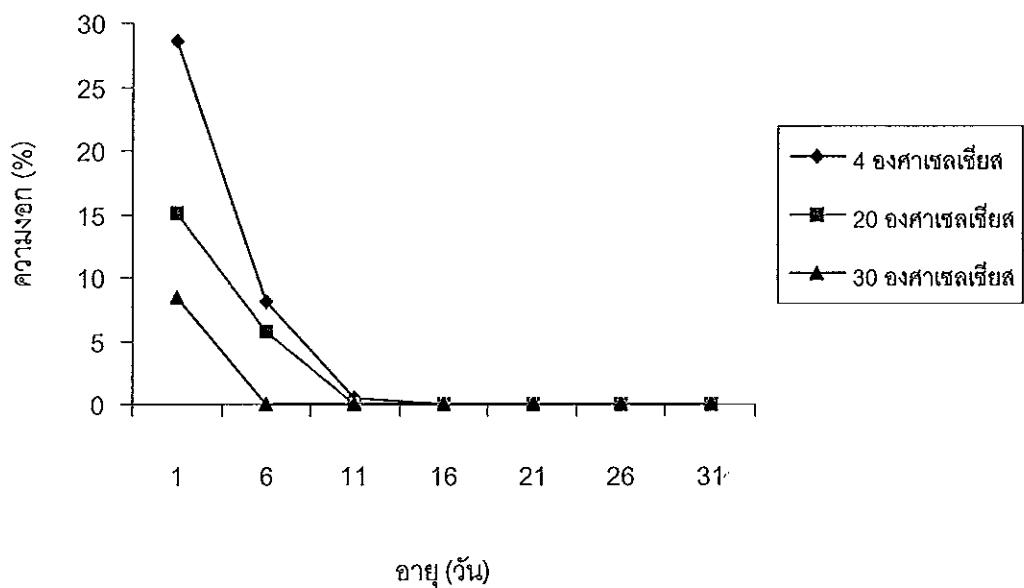
* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

จากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

รูปที่ 15 การติดเชื้อยุงของซีติดคาวมีไข่ของละอองเกสรรวมนาพันธุ์หนังเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน

รูปที่ 16 ความคงอยู่ของละอองเกสรรวมนาพันธุ์หนังเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน

ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส หลังจากทำการเก็บรักษาละอองเกสรเป็นเวลา 11 วัน ละอองเกสรติดสีเย็บอมตะชีติคาร์บีน 10.12 เปอร์เซ็นต์ โดยมีความคงอยู่ของละอองเกสร 0.50 เปอร์เซ็นต์ ส่วนการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส ละอองเกสรติดสีเย็บอมตะชีติคาร์บีน 0.20 เปอร์เซ็นต์ แต่ละอองเกสรไม่สามารถออกได้เลย ในขณะที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส “ไม่พบละอองเกสรที่ติดสีเย็บอมตะชีติคาร์บีนและละอองเกสรไม่สามารถออกได้เลย”

2. การศึกษาผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผลของส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่น

2.1 การติดผลและการเจริญเติบโตของผลส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่น

2.1.1 การติดผลของส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่น

ดอกส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่นที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบต่าง ๆ มีการติดผลในระยะต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีการร่วงของผลอ่อนมากในช่วง 4 สัปดาห์ หลังการถ่ายละของเกษตร แต่หลังจากนั้นไม่มีการร่วงของผลอ่อนเกิดขึ้น ทำให้การติดผลคงที่ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 6 หลังการถ่ายละของเกษตรไปจนถึงระยะผลแก่ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดผลของส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่ปุ่น

แบบการถ่ายละของเกษตร	ค่าการติดผล (%) หลังการถ่ายละของเกษตร (สัปดาห์)				
	1	2	4	6	28
ผสมด้วยเอง	17.50 ^d	17.00 ^d	15.30 ^e	13.00 ^e	13.00 ^e
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ปีตตาเรีย	80.00 ^a	77.80 ^{ab}	76.3 ^{ab}	73.80 ^{ab}	73.80 ^{ab}
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ขาวเป็น	76.70 ^a	72.30 ^{ab}	66.5 ^{bc}	60.80 ^{bc}	60.80 ^{bc}
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์คลาน	87.50 ^a	86.30 ^a	83.70 ^a	82.30 ^a	82.30 ^a
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์พื้นเมือง	67.00 ^a	60.50 ^b	57.30 ^c	57.30 ^c	57.30 ^{bc}
ผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนัง	33.00 ^c	27.50 ^{cd}	16.00 ^e	16.00 ^e	16.00 ^e
ผสมเปิด	43.50 ^{bc}	38.00 ^{cd}	38.00 ^d	37.00 ^d	37.00 ^d
ไม่มีการผสม	30.50 ^c	27.50 ^{cd}	22.50 ^{de}	20.50 ^e	20.50 ^e
F-test	*	*	*	*	*
C.V. (%)	23.00	18.30	18.40	17.60	17.60

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์
จากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตอกสัมโภพนธุ์ homothad ในญี่ปุ่นที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามกับสัมโภพนธุ์ต่าง ๆ ให้การติดผลระยะต่าง ๆ สูงกว่าการถ่ายละของเกษตรแบบอื่น ๆ โดยเฉพาะการผสมข้ามกับสัมโภพนธุ์คลานในการติดผลทุกระยะการตรวจนับสูงสุด รองลงมาได้แก่การผสมข้ามกับสัมโภพนธุ์ปีตตาเวีย ขาวแป้น และพื้นเมือง ตามลำดับ การผสมเปิดให้การติดผลแต่ละระยะค่อนข้างสูงแต่ต่ำกว่าการผสมข้ามกับสัมโภพนธุ์พื้นเมือง ในขณะที่การผสมตัวเองและผสมข้ามชนิดกับมานา华พันธุ์หนังทำให้เกิดการร่วงของผลอ่อนจำนวนมากในช่วง 4 สัปดาห์แรก หลังจากการถ่ายละของเกษตรทำให้การติดผลหลังจากสปดาห์ที่ 4 ไปแล้วลดลงเหลือต่ำไม่แตกต่างกัน ตอกสัมโภพนธุ์ homothad ในญี่ปุ่นที่ไม่มีการถ่ายละของเกษตรสามารถติดผลได้เอง (parthenocarpy) และมีการติดผลหลังจากสปดาห์ที่ 4 ไปแล้ว สูงกว่าการผสมตัวเองและผสมข้ามชนิดกับมานา华พันธุ์หนัง ลำดับการติดผลของสัมโภพนธุ์ homothad ในญี่ปุ่นที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบต่าง ๆ ไปแล้ว 8 สัปดาห์ จนกระทั่งผลแก่ แสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ลำดับการติดผลของสัมโภพนธุ์ homothad ในญี่ปุ่นที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบต่าง ๆ

ไปแล้วนาน 8 สัปดาห์ จนกระทั่งผลแก่

ลำดับที่	แบบการถ่ายละของเกษตร	ค่าการติดผล (%)
1	ผสมข้ามกับสัมโภพนธุ์คลาน	82.30
2	ผสมข้ามกับสัมโภพนธุ์ปีตตาเวีย	73.80
3	ผสมข้ามกับสัมโภพนธุ์ขาวแป้น	60.80
4	ผสมข้ามกับสัมโภพนธุ์พื้นเมือง	57.30
5	ผสมเปิด	37.00
6	ไม่มีการผสม	20.50
7	ผสมข้ามชนิดกับมานา华พันธุ์หนัง	16.00
8	ผสมตัวเอง	13.00

สัมโภพันธุ์หอมหาดใหญ่ที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามกับสัมโภพันธุ์คลานมีการติดผลจนกระทั้งผลแก่สูงสุด 82.30 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ การผสมข้ามกับสัมโภพันธุ์ปีตตาเวีย ขาวแป้น และพื้นเมือง มีการติดผล 73.80, 60.80 และ 57.30 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ในขณะที่การผสมตัวเองมีการติดผลจนกระทั้งผลแก่ต่ำสุด 13.00 เปอร์เซ็นต์ ส่วนดอกที่ไม่มีการถ่ายละของเกษตรมีการติดผลค่อนข้างสูง 20.50 เปอร์เซ็นต์ (รูปที่ 17-19)

รูปที่ 17 ผลสัมโภพันธุ์หอม宏大ใหญ่ ที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามกับสัมโภพันธุ์คลาน อายุ 8 สัปดาห์

รูปที่ 18 ผลสัมโภพน้ำห้อมหาดใหญ่ ที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสมตัวเอง
อายุ 8 สัปดาห์

รูปที่ 19 ผลสัมโภพน้ำห้อมหาดใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรไม่มีการถ่ายละอองเกสร อายุ 8 สัปดาห์

2.1.2 การเจริญเติบโตของผลสัมโภพนธุ์คอมหมาดใหญ่

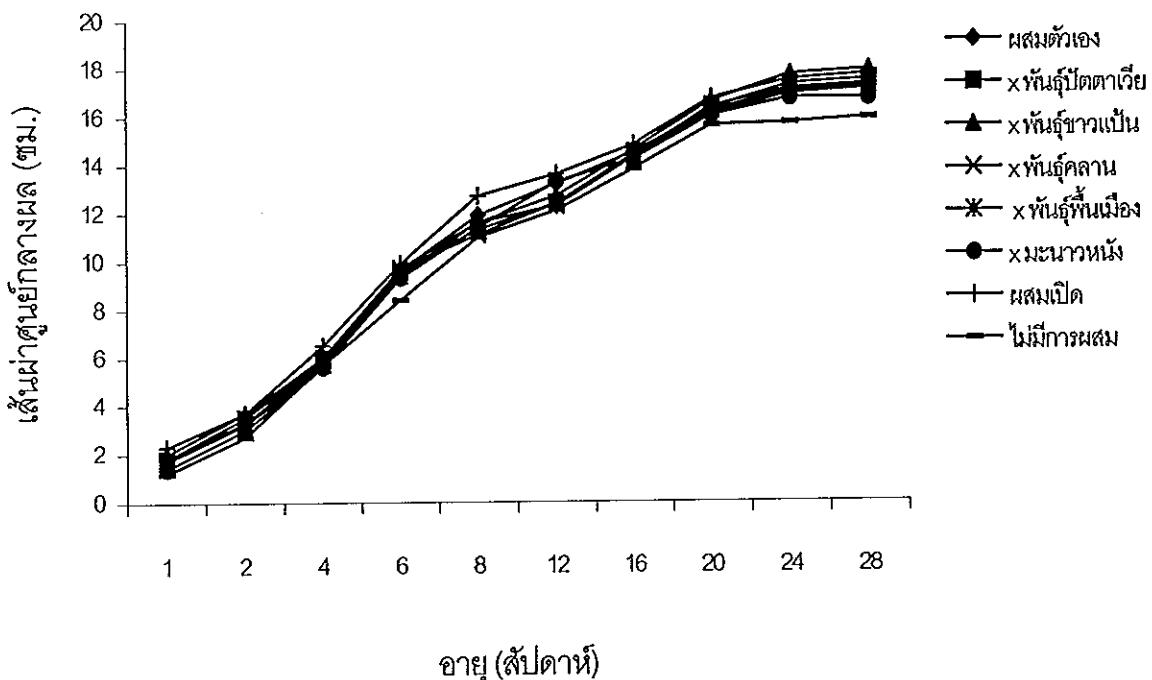
หลังจากดอกสัมโภพนธุ์คอมหมาดใหญ่ได้รับการถ่ายละอองเกสรแบบต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 7 วัน ผ่านการติดผลและมีผลอ่อนจำนวนหนึ่งร่วงหล่นไปแล้ว ผลอ่อนที่เหลือมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและเส้นผ่าศูนย์กลางของผลที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบต่าง ๆ ในแต่ละระยะการตรวจวัด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 8 และรูปที่ 20

ตารางที่ 8 การเจริญเติบโตของผลส้มโอพันธุ์หอมหวานในญี่หงส์จากไดร์บาร์ถ่ายละอองเกสรแบบต่างๆ เป็นเวลานานต่างกัน

แบบการถ่ายละอองเกสร	เส้นผ่าศูนย์กลางผล (ซม.) / หลังการถ่ายละอองเกสร (สัปดาห์)										
	1	2	4	6	8	12	16	20	24	28	
ผสมตัวเอง	1.80 ^b	3.50 ^{ab}	5.90 ^b	9.60 ^a	11.90 ^b	13.20 ^a	14.50 ^{ab}	16.10 ^{abc}	16.90 ^{bc}	17.10 ^{bc}	
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ปีตตาเรีย	1.80 ^b	3.50 ^{ab}	6.00 ^b	9.60 ^a	11.30 ^{bc}	12.40 ^{bc}	14.40 ^{ab}	16.30 ^{ab}	17.30 ^{abc}	17.50 ^{abc}	
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ขาวแป้น	2.00 ^b	3.70 ^a	6.00 ^b	9.70 ^a	11.60 ^{bc}	12.70 ^b	14.60 ^{ab}	16.60 ^{ab}	17.70 ^a	17.90 ^a	
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์คลาน	1.80 ^b	3.30 ^{abc}	5.80 ^b	9.70 ^a	11.10 ^c	12.40 ^{bc}	14.30 ^{abc}	16.40 ^{ab}	17.10 ^{abc}	17.30 ^{abc}	
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์พันเมือง	1.70 ^b	3.20 ^{bc}	5.70 ^b	9.40 ^a	11.60 ^{bc}	12.30 ^{bc}	14.30 ^{abc}	16.20 ^{abc}	17.00 ^{bc}	17.20 ^c	
ผสมข้ามชนิดกับมนวน้ำพันธุ์หนัง	1.40 ^c	3.00 ^{cd}	5.60 ^b	9.30 ^a	11.40 ^{bc}	13.30 ^a	14.20 ^{bc}	16.00 ^{bc}	16.70 ^c	16.90 ^c	
ผสมเปิด	2.30 ^a	3.70 ^a	6.50 ^a	9.90 ^a	12.70 ^a	13.60 ^a	14.80 ^a	16.70 ^b	17.50 ^{ab}	17.70 ^{ab}	
ไม่มีการผสม	1.20 ^c	2.70 ^d	5.70 ^b	8.40 ^b	11.00 ^c	12.10 ^c	13.80 ^c	15.60 ^c	15.70 ^d	15.90 ^d	
ค่าเฉลี่ยเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ซม.)	1.80	3.30	5.90	9.50	11.60	12.80	14.40	16.20	17.00	17.20	
F-Test	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	
C.V. (%)	12.03	9.11	5.43	5.08	3.75	2.91	2.76	2.66	2.66	2.67	

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

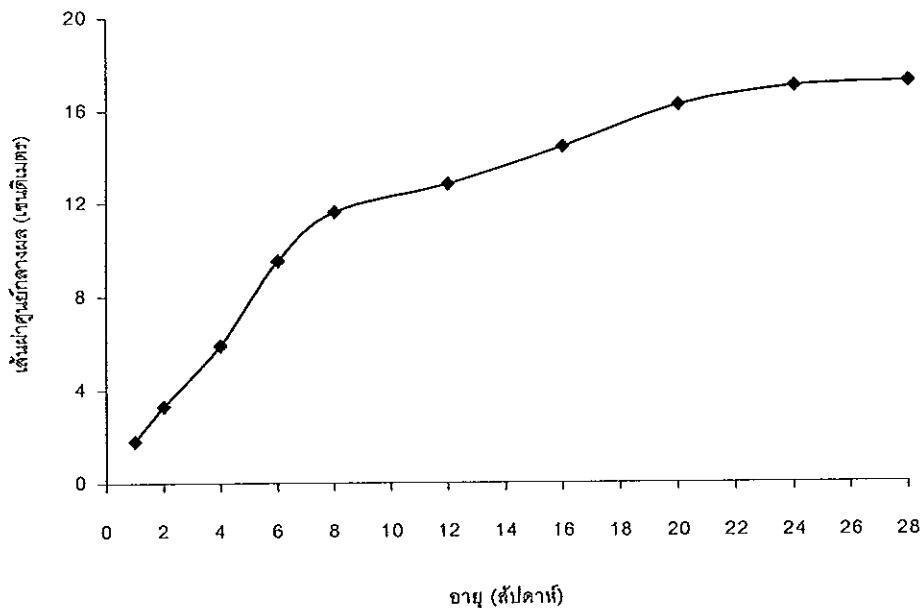
ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

รูปที่ 20 การเจริญเติบโตของผลสัมโภพนธุ์คอมหมัดในญี่ หลังจากได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบต่าง ๆ เป็นเวลากันต่างกัน

ผลอ่อนของสัมโภพนธุ์คอมหมัดในญี่ ที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบต่าง ๆ แต่ละระยะ เกจลการตรวจดูมีเส้นผ่าศูนย์กลางผลแตกต่างกันทางสถิติ และมีแนวโน้มว่าผลที่เกิดจาก ไม่มีการถ่ายละของเกษตร มีเส้นผ่าศูนย์กลางผลต่ำสุด

เมื่อนำค่าเฉลี่ยเส้นผ่าศูนย์กลางผลสัมโภพนธุ์คอมหมัดในญี่ ที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบต่าง ๆ มาเสนอเป็นค่าเฉลี่ยรวมการเจริญเติบโตของผล ได้ดังรูปที่ 21

รูปที่ 21 การเจริญเติบโตของผลสัมโภพนธุ์หมอยาดใหญ่ ภายใน 28 สปดาห์ หลังการถ่าย
ละของเกรสร

การเจริญเติบโตของผลสัมโภพนธุ์หมอยาดใหญ่ ในช่วงสปดาห์ที่ 1-4 เพิ่มขึ้นค่อนข้าง
รวดเร็ว โดยเส้นผ่าศูนย์กลางผลเฉลี่ยรวมเพิ่มจาก 1.80 เซนติเมตร เป็น 5.80 เซนติเมตร ตั้งแต่
สปดาห์ที่ 4-8 การเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วมาก โดยเส้นผ่าศูนย์กลางผลเฉลี่ยรวมเพิ่มจาก
5.80 เซนติเมตร เป็น 11.60 เซนติเมตร แต่หลังจากนั้นตั้งแต่สปดาห์ที่ 8-12 อัตราการเจริญเติบโต
ของผลค่อย ๆ ลดลง โดยเส้นผ่าศูนย์กลางของผลเฉลี่ยรวมเพิ่มจาก 11.60 เซนติเมตร เป็น 12.80
เซนติเมตร หลังจากนั้นจนกระทั่งผลแก่ อัตราการเจริญเติบโตของผลค่อย ๆ ลดลงเรื่อย ๆ จนถึง
ระยะผลแก่จัดมีเส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ยรวม 17.20 เซนติเมตร

2.2. ผลของการถ่ายละของเกรสรต่อการติดเมล็ดของสัมโภพนธุ์หมอยาดใหญ่

ผลสัมโภพนธุ์หมอยาดใหญ่มีการติดเมล็ด 3 ลักษณะ คือ เมล็ดสมบูรณ์ เมล็ดลีบ และ
เมล็ดฝ่อ และการถ่ายละของเกรสร มีผลต่อการเกิดเมล็ดทั้ง 3 ลักษณะ ดังกล่าว (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดเมล็ดและลักษณะเมล็ดของส้มโอพันธุ์
หอมหาดใหญ่

แบบการถ่ายละของเกษตร	จำนวนเมล็ดต่อผล			น้ำหนักเมล็ด (กรัม)	ความคง (%)
	สมบูรณ์	ลีบ	ฝอ		
ผสมตัวเอง	0.00 ^c	9.00 ^c	65.20 ^a	-	-
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ปัตตาเดียว	38.20 ^a	7.40 ^a	31.60 ^c	0.56	88.20 ^{ab}
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ขาวเป็น	31.40 ^{ab}	18.80 ^a	30.00 ^c	0.54	76.48 ^c
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์คลาน	35.80 ^{ab}	18.40 ^a	35.00 ^{bc}	0.49	93.67 ^a
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์พันเมือง	39.80 ^a	15.80 ^{ab}	35.40 ^{bc}	0.52	85.00 ^b
ผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนัง	27.20 ^b	18.60 ^a	46.90 ^b	0.51	90.00 ^{ab}
ผสมเปิด	0.00 ^c	11.50 ^{bc}	62.00 ^a	-	-
ไม่มีการผสม	0.00 ^c	0.00 ^d	71.80 ^a	-	-
F-test	*	*	*	ns	*
C.V. (%)	29.53	26.44	18.74	11.48	4.64

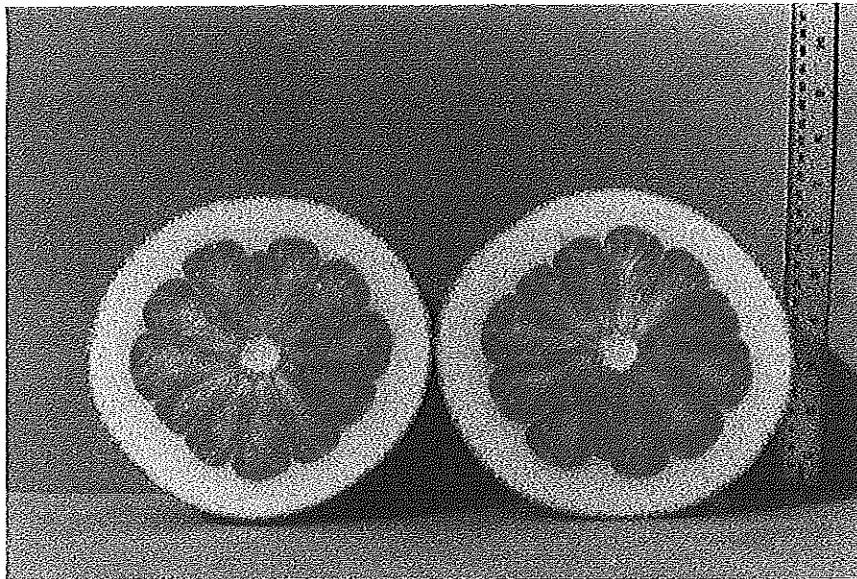
ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

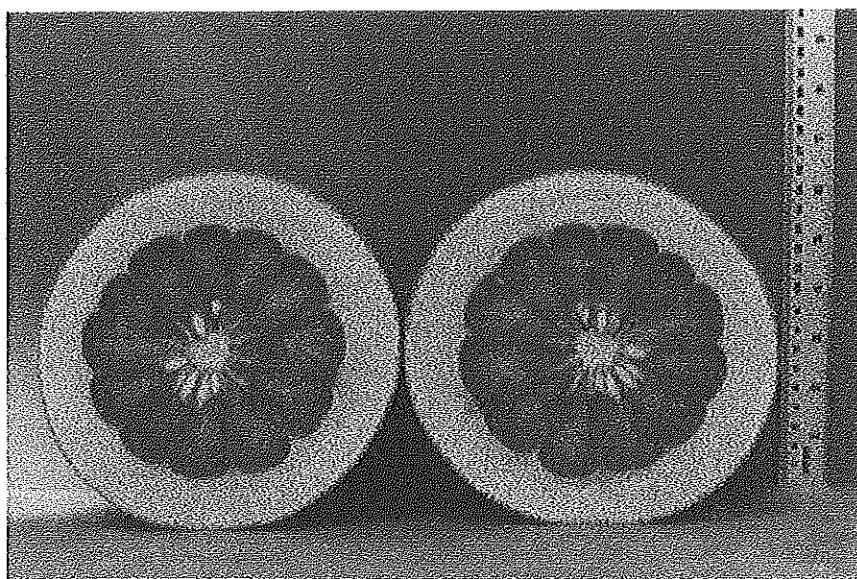
ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

จากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ผลส้มโอพันธุ์หอมหาดใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเอง ผสมเปิด และ ไม่มีการถ่ายละของเกษตร มีการติดผลโดยไม่มีเมล็ดสมบูรณ์ ส่วนผลที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตร แบบผสมข้ามแบบต่าง ๆ มีจำนวนเมล็ดสมบูรณ์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (รูปที่ 22 และ 23)

รูปที่ 22 ผลสัมโภพน้ำหอมหาดใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสานตัวเอง ติดผลแบบไม่มีเมล็ดสมบูรณ์

รูปที่ 23 ผลสัมโภพน้ำหอมหาดใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสานเข้ากับสัมโภพน้ำพื้นเมือง ติดผลแบบมีเมล็ดสมบูรณ์

ผลที่เกิดจากการถ่ายละของเกรสรแบบผสมข้ามกับสัมโภันธุ์พื้นเมืองมีจำนวนเมล็ดสมบูรณ์เฉลี่ยต่อผลสูงสุด 39.80 เมล็ด ไม่แตกต่างกับผลที่เกิดจากการผสมข้ามกับสัมโภันธุ์พื้นเมืองมีจำนวนเมล็ดสมบูรณ์เฉลี่ยต่อผล 38.20, 35.80 และ 31.40 เมล็ด ตามลำดับ และผลที่เกิดจากการผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนังมีจำนวนเมล็ดสมบูรณ์เฉลี่ยต่อผลต่ำสุด 27.20 เมล็ด ในขณะที่ผลที่เกิดจากการถ่ายละของเกรสรแบบผสมตัวเอง ผสมเปิด และไม่มีการถ่ายละของเกรสร ไม่มีเมล็ดสมบูรณ์เกิดขึ้น

สำหรับเมล็ดลีบเกิดขึ้นในทุกผลที่ได้รับการถ่ายละของเกรสร แต่พบว่าผลที่เกิดจากการผสมข้ามกับสัมโภันธุ์ขาวเป็นมีจำนวนเมล็ดลีบเฉลี่ยต่อผลสูงสุด 18.80 เมล็ด ไม่แตกต่างกับผลที่เกิดจากการผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนัง ผสมข้ามกับสัมโภันธุ์คลาน ปัตตาเวีย และพื้นเมือง มีจำนวนเมล็ดลีบเฉลี่ยต่อผล 18.60, 18.40, 15.80 และ 11.50 เมล็ด ตามลำดับ และผลที่เกิดจากการผสมตัวเองมีจำนวนเมล็ดลีบเฉลี่ยต่อผลต่ำสุด 9.00 เมล็ด

ส่วนเมล็ดฝอเกิดขึ้นในทุกผลทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับการถ่ายละของเกรสร พบว่าที่ผลที่เกิดจากไม่มีการถ่ายละของเกรสร มีจำนวนเมล็ดฝอเฉลี่ยต่อผลสูงสุด 71.80 เมล็ด ไม่แตกต่างกับผลที่เกิดจากการผสมตัวเองและผสมเปิด มีจำนวนเมล็ดฝอเฉลี่ยต่อผล 65.20 และ 62.00 เมล็ด ตามลำดับ และผลที่เกิดจากการผสมข้ามกับสัมโภันธุ์ปัตตาเวียและขาวเป็น มีจำนวนเมล็ดฝอต่อผลต่ำสุดไม่แตกต่างกันเท่ากับ 31.60 และ 30.00 เมล็ด ตามลำดับ

น้ำหนักเมล็ดสมบูรณ์ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยน้ำหนักของเมล็ดอยู่ในช่วง 0.49 - 0.56 กรัม

ความคงของเมล็ดสมบูรณ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเมล็ดที่เกิดจากการผสมข้ามกับสัมโภันธุ์คลานมีความคงเฉลี่ยสูงสุด 93.67 เปอร์เซ็นต์ ไม่แตกต่างกับเมล็ดที่เกิดจากการผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนัง ผสมข้ามกับสัมโภันธุ์ปัตตาเวีย และพื้นเมือง มีความคงเฉลี่ย 90.00, 88.20 และ 85.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนเมล็ดที่เกิดจากการผสมข้ามกับสัมโภันธุ์ขาวเป็นให้ความคงต่ำเฉลี่ย 76.48 เปอร์เซ็นต์

2.3. ผลของการถ่ายละของเกษตรต่อคุณภาพผลของส้มโอพันธุ์หอมหวานใหญ่

2.3.1 ลักษณะทางคุณภาพผลของส้มโอพันธุ์หอมหวานใหญ่

ผลส้มโอพันธุ์หอมหวานใหญ่ที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบต่างๆ มีลักษณะทางคุณภาพผลด้านต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลของการถ่ายละของเกษตรต่อลักษณะทางคุณภาพผลของส้มโอพันธุ์หอมหวานใหญ่

แบบการถ่ายละของเกษตร	น้ำหนัก	ความหนา	ขนาดแกน	จำนวน	น้ำหนัก
	ผล	เปลือก	ผล (ซม.)	กลีบผล	กลีบผล (กรัม)
ผสมตัวเอง	1,880 ^{bc}	2.68 ^{ab}	1.88 ^{ab}	11.8 ^a	56.62 ^{ab}
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ปีตตาเวีย	2,276 ^{ab}	2.66 ^{ab}	2.33 ^a	11.8 ^a	69.72 ^{ab}
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ขาวแป้น	2,382 ^a	2.76 ^{ab}	2.12 ^{ab}	12.2 ^a	66.62 ^{ab}
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์คลาน	2,162 ^{ab}	2.62 ^{ab}	2.07 ^{ab}	11.4 ^a	66.20 ^{ab}
ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์พื้นเมือง	2,118 ^{abc}	2.48 ^b	2.27 ^{ab}	11.8 ^a	57.36 ^{ab}
ผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนัง	1,730 ^c	2.28 ^b	2.22 ^{ab}	12.2 ^a	51.62 ^b
ผสมเปิด	2,404 ^a	3.10 ^a	1.94 ^{ab}	10.8 ^{ab}	68.44 ^{ab}
ไม่มีการผสม	1,754 ^c	2.50 ^b	1.80 ^b	9.6 ^b	71.36 ^a
F-test	*	*	*	*	*
C.V. (%)	13.60	13.84	15.22	11.47	19.50

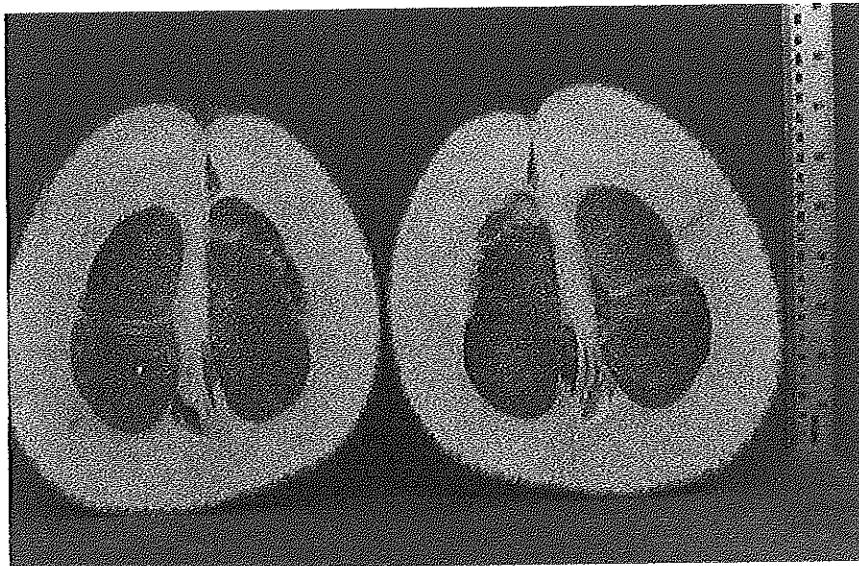
* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

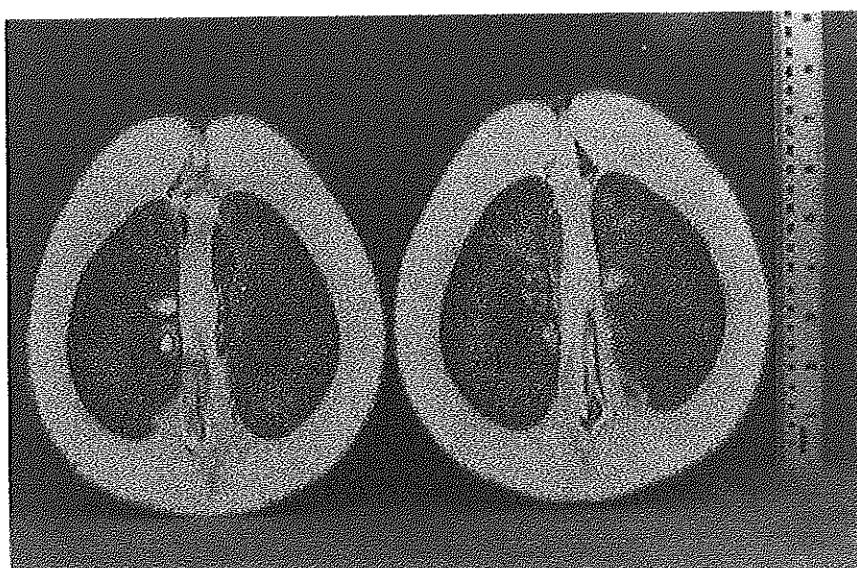
จากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ผลส้มโอพันธุ์หอมหวานใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมเปิดมีน้ำหนักผลเฉลี่ยสูงสุด 2,404 กรัม ไม่แตกต่างกับผลที่เกิดจากการผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ขาวแป้นมีน้ำหนักผลเฉลี่ย 2,382 กรัม รองลงมาคือผลที่เกิดจากการผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ปีตตาเวีย คลาน และพื้นเมือง มีน้ำหนักผลเฉลี่ย 2,276, 2,162 และ 2,118 กรัม ตามลำดับ ในขณะที่ผลที่เกิดจากไม่มี

การถ่ายละอองเกสรและผสมข้ามชนิดกับมัมนาวพันธุ์หนังให้น้ำหนักผลเฉลี่ยต่ำไม่แตกต่างกันเท่ากับ 1,745 และ 1,730 กรัม ตามลำดับ เช่นเดียวกับความหนาเปลือก พบร่องมาคือผลที่เกิดจากการผสมเปิดมีความหนาเปลือกเฉลี่ยสูงสุด 3.10 เซนติเมตร (รูปที่ 24) รองลงมาคือผลที่เกิดจากการผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ขาวเป็น ผสมตัวเอง ผสมข้ามกับส้มโคพันธุ์ปัตตาเวีย และคลาน มีความหนาเปลือกเฉลี่ย 2.76, 2.68, 2.66 และ 2.62 เซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนผลที่เกิดจากไม่มีการถ่ายละอองเกสร ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์พื้นเมือง และผสมข้ามชนิดกับมัมนาวพันธุ์หนัง มีความหนาเปลือกเฉลี่ยต่ำใกล้เคียงกันเท่ากับ 2.50, 2.48 และ 2.28 เซนติเมตร ตามลำดับ (รูปที่ 25) เมื่อวัดขนาดแกนผลพบว่าผลที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ปัตตาเวีย มีขนาดแกนผลเฉลี่ยสูงสุด 2.33 เซนติเมตร แต่ไม่แตกต่างกับผลที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์พื้นเมือง ผสมข้ามชนิดกับมัมนาวพันธุ์หนัง ผสมข้ามกับพันธุ์ขาวเป็นคลาน ผสมเปิด และผสมตัวเอง มีขนาดแกนผลเฉลี่ย 2.27, 2.22, 2.12, 2.07, 1.94 และ 1.88 เซนติเมตร ล่วนผลที่เกิดจากไม่มีการถ่ายละอองเกสรมีขนาดแกนผลเฉลี่ยต่ำสุด 1.80 เซนติเมตร เมื่อนับจำนวนกลีบผลพบว่าผลที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ขาวเป็น และผสมข้ามชนิดกับมัมนาวพันธุ์หนังมีจำนวนกลีบผลเฉลี่ยสูงสุด 12.20 กลีบ (รูปที่ 26) ไม่แตกต่างกับผลที่เกิดจากการผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์พื้นเมือง ปัตตาเวีย และผสมตัวเอง มีจำนวนกลีบผลเฉลี่ย 11.80 กลีบ ส่วนผลที่เกิดจากไม่มีการถ่ายละอองเกสรมีจำนวนกลีบผลเฉลี่ยต่ำสุด 9.60 กลีบ (รูปที่ 27) ในส่วนของน้ำหนักกลีบผลพบว่าผลที่เกิดจากไม่มีการถ่ายละอองเกสรมีน้ำหนักกลีบผลเฉลี่ยสูงสุด 71.36 กรัม ไม่แตกต่างกับผลที่เกิดจากการผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ปัตตาเวีย ผสมเปิด ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ขาวเป็น คลาน พื้นเมือง และผสมเปิด มีน้ำหนักกลีบผลเท่ากับ 69.72, 68.44, 66.62, 66.20, 57.36 และ 56.62 กรัม ตามลำดับ ส่วนผลที่เกิดจากการผสมข้ามชนิดกับมัมนาวพันธุ์หนังมีน้ำหนักกลีบผลเฉลี่ยต่ำสุด 51.62 กรัม

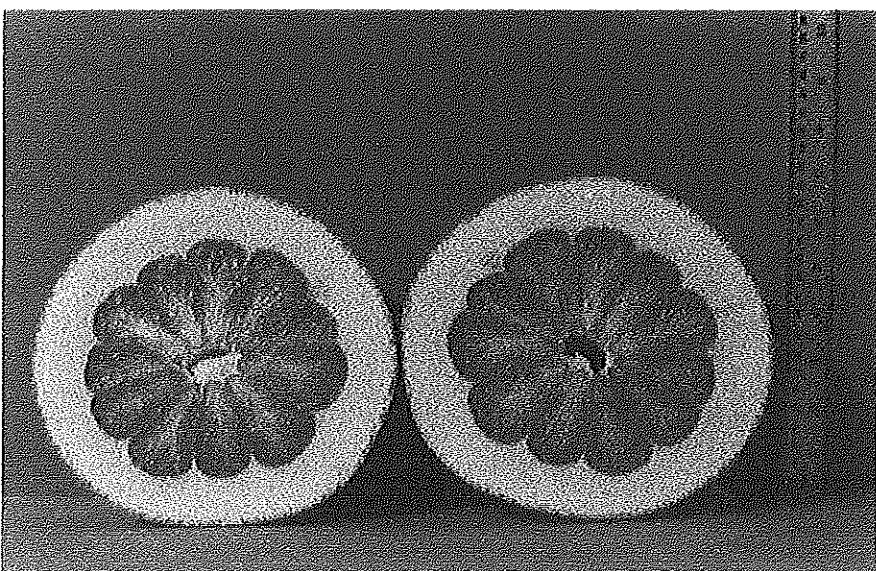
รูปที่ 24 ผลสัมโภพน้ำหนักหดใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสานเปิด มีน้ำหนักผลและความหนาเปลี่ยนไปเฉลี่ยสูงสุด

รูปที่ 25 ผลสัมโภพน้ำหนักหดใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสานข้ามชนิดกับมันขาวพน้ำหนักน้ำหนักและความหนาเปลี่ยนไปเฉลี่ยต่ำสุด

รูปที่ 26 ผลสัมโภพันธุ์หอมหายใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามชนิดกับมะนาว
พันธุ์หนัง มีจำนวนกลีบผลเฉลี่ยสูงสุด

รูปที่ 27 ผลสัมโภพันธุ์หอมหายใหญ่ที่เกิดจากไม่มีการถ่ายละอองเกสร มีจำนวนกลีบผล
เฉลี่ยต่ำสุด

2.3.2 ลักษณะเนื้อผลของส้มโภพันธุ์หอมหวานในญี่

ลักษณะเนื้อผลของส้มโภพันธุ์หอมหวานในญี่ที่เกิดจากถ่ายละอองก๊าซแบบต่าง ๆ มีผลแตกต่างกันเฉพาะปริมาณเนื้อผลและปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ ส่วนสีเนื้อผล ปริมาณกรดซิตริกที่ไทยหรือได้ และอัตราส่วนระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้กับปริมาณกรดซิตริกที่ “ไทยหรือได้” ไม่มีความแตกต่างกัน ดังปรากฏในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลของการถ่ายละอองก๊าซต่อลักษณะเนื้อผลของส้มโภพันธุ์หอมหวานในญี่

แบบการถ่ายละอองก๊าซ	ปริมาณ	ปริมาณของแข็ง	ปริมาณกรดซิตริก	อัตราส่วน TSS : TA
	เนื้อผล (%)	ที่ละลายน้ำได้ TSS (°บริกช์)	ที่ไทยหรือได้ TA (%)	
ผสมตัวคง	35.08 ^{ab}	8.16 ^b	0.42	19.38
ผสมข้ามกับส้มโภพันธุ์ปีตตาเดียว	35.82 ^a	8.62 ^{abc}	0.45	19.36
ผสมข้ามกับส้มโภพันธุ์ขาวเปลี่ยน	34.12 ^{ab}	8.28 ^{bc}	0.40	20.69
ผสมข้ามกับส้มโภพันธุ์คลาน	34.72 ^{ab}	8.78 ^{abc}	0.46	19.98
ผสมข้ามกับส้มโภพันธุ์ที่เมือง	34.63 ^{ab}	9.12 ^{ab}	0.45	20.69
ผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนัง	35.41 ^a	9.40 ^a	0.45	20.92
ผสมเปิด	30.20 ^b	8.04 ^c	0.43	18.58
ไม่มีการผสม	39.15 ^a	8.66 ^{abc}	0.47	18.92
F-test	*	*	ns	ns
C.V. (%)	9.91	8.30	11.95	14.08

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

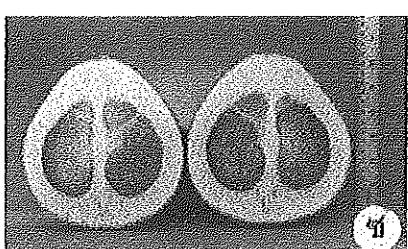
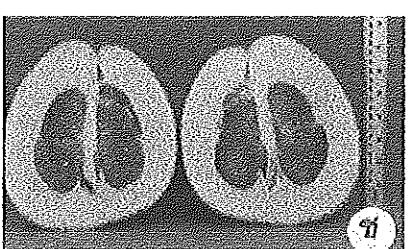
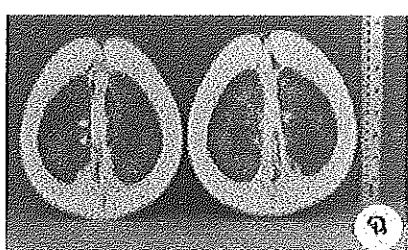
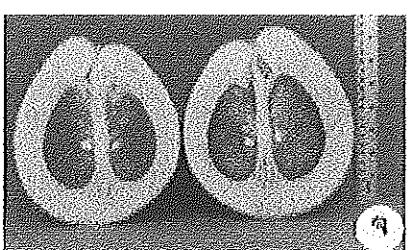
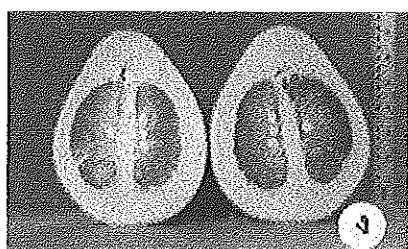
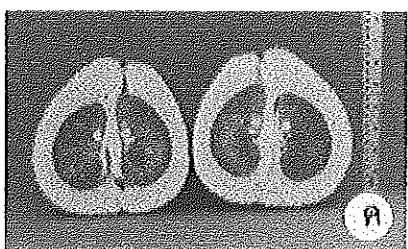
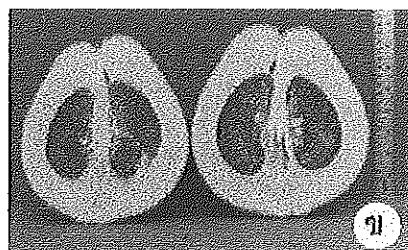
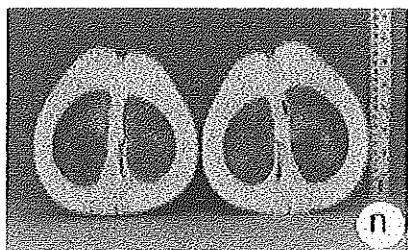
จากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ปริมาณเนื้อผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลที่เกิดจาก การไม่มีการถ่ายละองเกสรมีปริมาณเนื้อผลเฉลี่ยสูงสุด 39.15 เปอร์เซ็นต์ ไม่แตกต่างกับผลที่เกิดจากการผสมข้ามกับสัมโ邑พันธุ์ปีตตาเวีย ผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนัง ผสมตัวเอง ผสมข้าม กับสัมโ邑พันธุ์คลาน พื้นเมืองและขาวเป็น มีปริมาณเนื้อผลเฉลี่ย 35.82, 35.41, 35.08, 34.72, 34.63 และ 34.12 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนผลที่เกิดจากการผสมเปิดมีปริมาณเนื้อผลเฉลี่ยต่ำสุด 30.20 เปอร์เซ็นต์

ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย ผลที่เกิดจากการผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนังมีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้เฉลี่ยสูงสุด 9.40 ของศabaบริกซ์ ไม่แตกต่างกับผลที่เกิดจากการผสมข้ามกับสัมโ邑พันธุ์พื้นเมือง คลาน ไม่มีการ ถ่ายละองเกสร และผสมข้ามกับสัมโ邑พันธุ์ปีตตาเวีย มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้เฉลี่ย 9.12, 8.78, 8.66 และ 8.62 ของศabaบริกซ์ ตามลำดับ ส่วนผลที่เกิดจากการผสมข้ามกับสัมโ邑พันธุ์ขาวเป็น ผสมตัวเอง และผสมเปิด มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ต่ำไม่แตกต่างกัน 8.28, 8.16 และ 8.04 ของศabaบริกซ์ ตามลำดับ

ปริมาณกรดซิตริกที่ไทยเหตได้และอัตราส่วนระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ และปริมาณกรดซิตริกที่ไทยเหตได้ (TSS:TA) พ布ว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ คือปริมาณกรด ซิตริกที่ไทยเหตได้อยู่ในช่วง 0.40 – 0.47 และอัตราส่วนปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้กับปริมาณ กรดซิตริกที่ไทยเหตได้อยู่ในช่วง 18.58 - 20.92

ผลสัมโ邑พันธุ์หอมหาดใหญ่ที่เกิดจากการถ่ายละองเกสรแบบต่าง ๆ มีสีเนื้อผล ใกล้เคียงกันคือ สีชมพูเข้ม-แดง เทียบสีได้เท่ากับ 48,50 A - C (รูปที่ 28)

รูปที่ 28 ลักษณะสีเนื้อผลส้มโอพันธุ์หอมหวานใหญ่

ก. ผสมตัวเอง	ช. ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์บีตตาเวีย
ค. ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ขาวเป็น	ง. ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์คลาน
จ. ผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์พีนเมือง	ฉ. ผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนัง
ฉ. ผสมเปิด	ชช. ไม่มีการผสม

บทที่ 4

วิจารณ์

1. ผลของอุณหภูมิต่อความมีชีวิตของละอองก๊าซสัมโธ 4 พันธุ์ และมະนาวพันธุ์หนัง

1. อุณหภูมิต่ำที่ 4 องศาเซลเซียส สามารถเก็บรักษาละอองก๊าซสัมโธ 4 พันธุ์ และมະนาวพันธุ์หนังได้นานกว่าที่อุณหภูมิสูง 20 และ 30 องศาเซลเซียส (รูปที่ 4-5 และ 8-15) เนื่องจากอุณหภูมิต่ำมีผลยับยั้งการทำงานของเอนไซม์และเมแทบอลิซึมของละอองก๊าซทำให้อัตราการหายใจและการเผาผลาญพลังงานลดต่ำลง จึงมีผลทำให้ความมีชีวิตของละอองก๊าซลดลงช้ากว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมิสูง (Shivanna and Sawhney, 1997) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการศึกษาของ Silayoi (1990) พบว่าการเก็บรักษาละอองก๊าซสัมโธที่อุณหภูมิต่ำ (0 องศาเซลเซียส) ได้นาน 30 วัน มีความคงเหลืออยู่ 11.70 เปอร์เซ็นต์ และเก็บรักษาละอองก๊าซได้นานกว่าที่อุณหภูมิสูง 10 และ 25 องศาเซลเซียส เท่านี้เดียวกับการเก็บรักษาละอองก๊าซสัมโธ 4 พันธุ์ และมະนาวพันธุ์หนัง ที่อุณหภูมิต่ำ (4 องศาเซลเซียส) สามารถเก็บรักษาละอองก๊าซสัมโธ 4 พันธุ์ ได้นานกว่าและความมีชีวิตสูงกว่ามະนาวพันธุ์หนังซึ่งหมดสภาพความมีชีวิตภายใน 11 วัน สาเหตุสำคัญที่ทำให้อายุการเก็บรักษาของละอองก๊าซสัมโธ 4 พันธุ์ และมະนาวพันธุ์หนังมีความแตกต่างกัน อาจเกี่ยวข้องกับส่วนผสมเซลล์ของละอองก๊าซสัมโธที่ต่าง ๆ และมະนาวพันธุ์หนัง มีความหนาและความแข็งแรงแตกต่างกัน (Iwanami et al., 1988) รวมถึงเมแทบอลิซึมภายในของละอองก๊าซในการใช้อาหารสะสมของละอองก๊าซ ได้แก่ โปรตีน กรดอะมิโน คาร์บอไฮเดรต กรดไขมัน และเอนไซม์ มีความแตกต่างกัน จึงทำให้สภาพความมีชีวิตลดลงช้าหรือเร็วแตกต่างกัน (Soost and Cameron, 1954)

2. การตรวจสอบความมีชีวิตของละอองก๊าซสัมโธทั้ง 4 พันธุ์ และมະนาวพันธุ์หนัง ด้วยวิธีการตรวจสอบความคงทนกับความมีชีวิตของละอองก๊าซที่จะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการถ่ายทอดของก๊าซในแปลงปลูกพืชได้ชัดเจนกว่าการย้อมด้วยสีออกซีโตคาร์บิน แต่การย้อมสีจะลดลงของก๊าซมีข้อดีคือทำได้ง่ายและทราบผลเร็วภายใน 2-3 นาที หากพบลดลงของก๊าซที่ย้อมไม่ติดสีก็ไม่จำเป็นต้องทำการตรวจสอบความคงทนสูตรอาหารอีกด้วย (ลาวัลย์ รักสัตย์, 2540) วิธีการดังกล่าวจึงเหมาะสมที่จะเป็นการทดสอบเพื่อประเมินค่าความมีชีวิตของละอองก๊าซเบื้องต้นก่อนการตัดสินใจนำละอองก๊าซไปใช้ในการถ่ายทอดของก๊าซในแปลงปลูกพืช อย่างไรก็ตามเมื่อมีความจำเป็นต้องเก็บรักษาละอองก๊าซสัมโธ 4 พันธุ์ ไม่ควรเก็บไวนานเกิน 11 วัน เพราะจะทำให้ค่าความมีชีวิตของละอองก๊าซลดลงเหลือต่ำกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 1-4) และละอองก๊าซที่มีความมีชีวิต

เหลืออยู่สูงย่อมส่งผลให้การออกของละอองเกสรที่จะนำไปสู่การปฏิสนธิและก่อให้เกิดการติดผลที่ดี (Faegri and Pijl, 1979) สำนักงานเกษตรฯ หันมาศึกษาเรื่องการใช้ละอองเกสรสดในการถ่ายละอองเกสร เพราะความมีชีวิตของละอองเกสรลดลงอย่างรวดเร็วมาก แต่อย่างไรก็ตามใน การทดลองที่ 2 คือ การศึกษาผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผล ของส้มโอพันธุ์หอมหาดในญี่ปุ่นนี้ได้ใช้ละอองเกสรที่ปลดปล่อยออกมาจากดอกใหม่ ๆ ที่มีค่า ความมีชีวิตสูงในการทดลอง

2. ผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล การติดเมล็ด และคุณภาพผลของส้มโอพันธุ์ หอมหาดในญี่ปุ่น

2.1 ผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผลและการติดเมล็ดของส้มโอพันธุ์หอมหาดในญี่ปุ่น

ดอกส้มโอพันธุ์หอมหาดในญี่ปุ่นสามารถติดผลได้ทั้งที่ได้รับการถ่ายละอองเกสรและไม่มีการ ถ่ายละอองเกสร แต่ค่าการติดผลที่ได้แตกต่างกัน การถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ ต่าง ๆ มีการติดผลสูง โดยเฉพาะกับส้มโอพันธุ์คุณานมีการติดผลสูงสุดถึง 82.30 เปอร์เซ็นต์ ใน ขณะที่การถ่ายละอองเกสรแบบผสมตัวเองมีการติดผลต่ำสุด 13.00 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสอดคล้องกับ รายงานของ สุวรรณพงศ์ ทองปลิว (2534) พบว่าส้มโอพันธุ์ทองดีเมื่อได้รับการถ่ายละอองเกสร แบบผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ขาวพวง มีการติดผลเฉลี่ย 24.00 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่การถ่าย ละอองเกสรแบบผสมตัวเองมีการติดผลเฉลี่ย 2.80 เปอร์เซ็นต์ แต่การถ่ายละอองเกสรแบบผสม ข้ามพันธุ์ทำให้เกิดการติดเมล็ดขึ้นได้มาก Vithanage (1991) รายงานว่าส้มลูกผสมแหงเกอร์ (*Citrus reticulata* x *Citrus sinensis*) พันธุ์ Ellendale ที่ได้รับการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้าม กับส้มแมนดารินพันธุ์ Emperor มีการติดผลเฉลี่ย 21.00 เปอร์เซ็นต์ สูงกว่าการถ่ายละอองเกสร แบบผสมตัวเองที่มีการติดผลเฉลี่ย 13.00 เปอร์เซ็นต์ แต่การถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามพันธุ์ ทำให้เกิดการติดเมล็ดขึ้นได้มาก และ Wallace และ Lee (1999) รายงานว่าส้มแมนดารินพันธุ์ Murcott ที่ได้รับการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามกับพันธุ์ Imperial มีการติดผลเฉลี่ย 29.00 เปอร์เซ็นต์ สูงกว่าการถ่ายละอองเกสรแบบผสมตัวเองที่มีการติดผลเฉลี่ย 6.00 เปอร์เซ็นต์ ผลจาก การทดลองครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าส้มโอพันธุ์หอมหาดในญี่ปุ่นมีลักษณะเป็นพืชสมข้าม ไปคลาล เหลาสุวรรณ (2525) เสนอว่าลักษณะของพืชสมข้ามที่สำคัญคือติดผลสูงเมื่อได้รับการผสมข้าม และติดผลต่ำเมื่อได้รับการผสมตัวเอง มีกลไกกระบวนการขดออกหลาຍอย่างที่ส่งเสริมให้เกิดการ ถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้าม เช่น การแยกตำแหน่งของดอกตัวผู้และดอกตัวเมียอยู่คนละต้น ความพร้อมรับการผสมระหว่างละอองเกสรและเกสรตัวเมียไม่พร้อมกัน รวมถึงการผสมตัวเอง ไม่ติดซึ่งกันจากการควบคุมของยีน ไมตรี แก้วทับทิม (2539) รายงานว่าดอกของส้มโอพันธุ์

หอมหาดใหญ่มีลักษณะทางชีววิทยาของดอกหลายอย่างเป็นแบบพี่ๆ ผสมข้าม เช่น ดอกมีขันภาคใหญ่ เมื่อดอกบานมีกลิ่นหอม น้ำหวานถูกขับออกมากและปลายยอดเกสรตัวเมียผล่องอกมาเด่นชัด ซึ่งเป็นลักษณะที่ส่งเสริมต่อการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้าม Sedgley และ Griffin (1989) กล่าวว่าจากตัวไม้ผลยังคงรักษาความสามารถในการผสมตัวเองไม่ติด (self incompatibility) ซึ่งเกิดจาก基因คุณของยีน SI (self incompatibility gene) ที่มีหน่วยอัลลีล (allele) หากจะถูกต้องก็ต้องมีหน่วยนี้ในเมืองกันทำให้มีผลยังคงรักษาความสามารถของเกสรในเนื้อเยื่อเกสรตัวเมียหรือยังการปฏิสนธิ จากการศึกษาของ วิจิตต์ วรรณชิต (2539) พบว่า ดอกส้มโอพันธุ์หอมหาดใหญ่ที่ได้รับการถ่ายละอองเกสรแบบผสมตัวเองในดอกเดียวกันจะลดลง เกสรจะถูกยับยั้งบริเวณโคนหลอดเกสรตัวเมียและมีค่าการปฏิสนธิของดอกต่ำกว่าการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามโดยเฉพาะการผสมข้ามพันธุ์ และในแบบการผสมข้ามไม่ติด (cross incompatibility) ที่เกิดเฉพาะบางคู่ผสม จากการทดลองครั้งนี้พบว่าดอกที่ได้รับการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามกับมะนาวพันธุ์หนึ้งซึ่งเป็นการผสมข้ามชนิดทำให้ดอกที่ได้รับการผสมแล้วเกิดการร่วงมากในระยะ 1 เดือน หลังการผสม และมีการติดผลเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ 16.00 เปอร์เซ็นต์ สอดคล้องกับรายงานของ Monselise (1986) กล่าวว่าการร่วงของผลอ่อนเนื่องจากการทำงานของยีนเกิดขึ้นหลังจากได้รับการถ่ายละอองเกสรหรือเกิดการติดผลใหม่ ๆ ในระยะเดือนแรก การศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า ส้มโอพันธุ์หอมหาดใหญ่สามารถติดผลได้เองโดยไม่มีการถ่ายละอองเกสร และมีค่าการติดผลเฉลี่ยค่อนข้างสูง 20.00 เปอร์เซ็นต์ มีรายงานของส้มโอหน้ายันพันธุ์ และส้มหน้ายันดีที่สามารถติดผล ได้เองโดยไม่ต้องผ่านการปฏิสนธิ เช่น ส้มโอพันธุ์ขาวพวง 11.00 เปอร์เซ็นต์ (ไฟโรน์ ผลประดิษฐ์, 2513) ส้มโอพันธุ์ Matou Wentan 14.10 เปอร์เซ็นต์ (Li, 1980) ส้มแม่นدارินพันธุ์ Fino 8.00 เปอร์เซ็นต์ (Garcia-Papi and Garcia-Martinez, 1984) และจากรายงานการศึกษาการติดผลโดยไม่ผ่านการถ่ายละอองเกสรของส้มที่ไม่มีเมล็ดหน้ายันดี ปรากฏว่าหากได้รับการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามจะก่อให้เกิดการติดผลแบบมีเมล็ด รายงานทดลองของ Li (1980) พบว่าส้มโอไม่มีเมล็ดพันธุ์ Matou Wentan เมื่อได้รับถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามกับส้มโอพันธุ์ Liucheng ซึ่งเป็นพันธุ์ที่มีเมล็ดจะได้ผลแบบมีเมล็ดเฉลี่ย 125.30 เมล็ดต่อผล Garcia-Papi และ Garcia-Martinez (1984) รายงานว่าส้มแม่นดาริน (*Citrus reticulata* Blanco) ไม่มีเมล็ดพันธุ์ Fino เมื่อได้รับการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามกับส้มแม่นดารินพันธุ์ Sanquino ซึ่งเป็นส้มพันธุ์ที่มีเมล็ดจะได้ผลแบบมีเมล็ดเฉลี่ย 3.00 เมล็ดต่อผล เช่นเดียวกับการศึกษาในครั้งนี้พบว่าส้มโอพันธุ์คลานที่ใช้เป็นต้นพ่อในการถ่ายละอองเกสรเป็นส้มโอที่ปลูกกันมากเช่นท้องถิ่นบริเวณเดียวกันการปลูกส้มโอพันธุ์หอมหาดใหญ่และเป็นพันธุ์ที่มีเมล็ดมาก ดังนั้น

จึงส่งผลให้สัมโภพนิ่วห้อมหาดใหญ่มีเมล็ดเกิดขึ้นค่อนข้างสูงเฉลี่ย 35.80 เมล็ดต่อผล สาเหตุสำคัญของการติดผลแบบมีเมล็ดมีการติดผลสูงเนื่องมาจากการรับประทานของมนุษย์ในอดีตที่มีบทบาทส่งเสริมการติดผลสะสมอยู่ (พีระเดช ทองคำไไฟ, 2529) ในขณะที่ผลที่เกิดจากการถ่ายละอองเกษตรแบบผสมตัวเองและผสมเปิดมีค่าการปฏิสนธิภายในรังไข่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับการถ่ายละอองเกษตรแบบผสมข้ามพันธุ์ (ไมตรี แก้วทับทิม, 2539) จึงส่งผลให้การพัฒนาของเมล็ดไม่สมบูรณ์และลีบไปในที่สุด ส่วนบุางเมล็ดที่ไม่ได้รับการปฏิสนธิฟื้นฟูไปและมีการติดผลต่ำ ในขณะที่ผลที่พัฒนาโดยไม่มีการถ่ายละอองเกษตรส่งผลให้ไม่มีการปฏิสนธิภายในรังไข่จึงมีเพียงเมล็ดฝ่อเท่านั้น

2.2 ผลของการถ่ายละอองเกษตรต่อการเจริญเติบโตและคุณภาพผลของสัมโภพนิ่วห้อมหาดใหญ่

การถ่ายละอองเกษตรมีผลช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตของผลสัมโภพนิ่วห้อมหาดใหญ่ โดยเฉพาะในช่วง 2 เดือน (ตารางที่ 8) โดยจากการสังเกตพบว่าผลที่ได้รับการถ่ายละอองเกษตรให้เส้นผ่าศูนย์กลางของผลสูงกว่าผลที่ไม่ได้รับการถ่ายละอองเกษตรและมีผลต่อหน้าหลังผลเมื่อผลแก่จัด (ตารางที่ 10) พบว่าผลที่ได้รับการถ่ายละอองเกษตรแบบผสมเปิดและผสมข้ามพันธุ์มีหน้าหลังผลสูงกว่าผลที่ไม่มีการถ่ายละอองเกษตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนตุผลสำคัญอาจเกี่ยวข้องกับปริมาณฮอร์โมนที่ออกสัมโภพนิ่วห้อมหาดใหญ่ได้รับจากการถ่ายละอองเกษตรซึ่งหากที่ได้รับการถ่ายละอองเกษตรและเกิดการปฏิสนธิทำให้มีปริมาณฮอร์โมนโดยเฉพาะจีบเบโอลินในระดับที่เหมาะสมต่อการพัฒนารังไข่เป็นผลต่อไป (พีระเดช ทองคำไไฟ, 2529) ส่วนดอกสัมโภพนิ่วห้อมหาดใหญ่ที่ติดผลโดยไม่ผ่านการถ่ายละอองเกษตรไม่ได้รับฮอร์โมนจีบเบโอลินจากการถ่ายละอองเกษตรทำให้ผลต่อไปเจริญเติบโตช้าและผลมีขนาดเล็ก (Ben-Cheikh *et al.*, 1997) สอดคล้องกับรายงานของ Kojima (1997) พบว่าสัมที่ได้รับการถ่ายละอองเกษตรมีปริมาณจีบเบโอลินสูงกว่าผลที่ไม่ได้รับการถ่ายละอองเกษตรและจีบเบโอลินที่เพิ่มขึ้นในระดับที่เหมาะสมมีผลส่งเสริมการติดผลและการเจริญเติบโตของผล เช่นเดียวกับ Talon และ Primo-Millo (1992) รายงานว่าการใช้จีบเบโอลินให้กับสัมที่ติดผลโดยไม่ผ่านการถ่ายละอองเกษตรมีผลช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตและพัฒนาผลได้ดี การทดลองครั้งนี้พบว่าการเจริญเติบโตของผลเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง 2 เดือนแรก รูปแบบการเจริญเติบโตของผลเป็นแบบ simple sigmoid curve (รูปที่ 19) เป็นแบบเดียวกับการเจริญเติบโตของไม้ผล เช่น เชอร์รี่ เช่น ฯ ชิกเหยยชินิด เช่น ทุเรียน (ทรงพล สมศรี, 2530), มะม่วง (Prakash and Ram, 1984) และฟรัง (Nagar and Rao, 1982) โดยที่การเจริญเติบโตของผลสูงในช่วงแรกแล้วค่อย ๆ ลดลงในช่วงหลังจนถึงระยะผลแก่จัด ระยะเวลาจากติดผลจนกระทั่ง

(2530) พบว่าทุเรียนพันธุ์ชนนี้ที่ได้รับการผสมข้ามกับพันธุ์หม่อนทอง ก้านยาว กบพิกุลทอง และ กะเทย มีความหนาเปลี่ยนแตกต่างกันเท่ากับ 0.85, 0.93, 0.92 และ 0.84 เซนติเมตร ตามลำดับ ในขณะที่การผสมตัวเองมีความหนาเปลี่ยน 0.48 เซนติเมตร

การถ่ายละของเกษตรแบบต่าง ๆ มีผลต่อปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ก่อตัวคือ ผลที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนัง ผสมข้ามกับส้มโภพันธุ์พื้นเมืองคลาน และปัตตาเวีย มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้สูงกว่าผลที่เกิดจากการผสมตัวเองที่มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ค่อนข้างต่ำ สอดคล้องกับ Wallace และ Lee (1999) รายงานว่า ส้มแมนดารินที่ได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามพันธุ์ให้ค่าปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้สูงกว่าผลที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเองและไม่มีการถ่ายละของเกษตร และ สุวรรณพงศ์ ทองปลิว (2534) พบว่าส้มโภพันธุ์ขาวเป็นที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมเปิด มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ต่ำกว่าผลที่เกิดจากการถ่ายละของเกษตรแบบผสมตัวเองและผสมข้ามพันธุ์ ในขณะที่ทองพล สมศรี (2530) รายงานว่าทุเรียนพันธุ์ชนนี้เมื่อได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบตัวเองมีรากสาดเนื้อผล หวานมัน แต่เมื่อได้รับการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามพันธุ์มีผลทำให้รากสาดเนื้อผลเปลี่ยนแปลงไปเป็นหวานมันน้อยลง แต่อย่างไรก็ได้คราวมีการทดลองของ การถ่ายละของเกษตรต่อกุณภาพผลส้มโภพันธุ์หม่อนหาดใหญ่ โดยเฉพาะกุณภาพผลด้านน้ำหนักผล ความหนาเปลี่ยน ปริมาณเนื้อผล ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ อย่างละเอียดเพื่อความชัดเจน ต่อไป

จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าการถ่ายละของเกษตรแบบผสมข้ามพันธุ์จะช่วยเพิ่มค่า การติดผลได้แต่ปัญหาที่ตามมาคือผลที่ได้รับจะเกิดมีเมล็ดขึ้นมา ซึ่งลักษณะประจำพันธุ์ที่เด่นของส้มโภพันธุ์หม่อนหาดใหญ่คือการไม่มีเมล็ด ผลส้มโภพันธุ์หม่อนหาดใหญ่ที่มีเมล็ดจึงไม่เป็นที่นิยมของกลุ่มผู้บริโภค (วิจิตต์ วรรณชิริ แคลคูลัส, 2529 : วิจิตต์ วรรณชิริ, 2535) ดังนั้นควรหลีกเลี่ยง การปลูกส้มโภพันธุ์อื่นหรือส้มชนิดอื่น ๆ ร่วมกับส้มโภพันธุ์หม่อนหาดใหญ่และหาวิธีการเพิ่มผลผลิต ด้วยวิธีการอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดการติดผลได้มากแต่ไม่ก่อให้เกิดการติดเมล็ด เช่น การใช้สารควบคุมการเจริญเติบโตของพืชกลุ่มจีบเบอเรลลินชีดฟันดอก

บทที่ 5

สรุป

1. อุณหภูมิต่ำที่ 4 องศาเซลเซียส เก็บรักษาละอองเกสรสัมโข 4 พันธุ์ และมานะพันธุ์หนังได้นานกว่าที่อุณหภูมิ 20 และ 30 องศาเซลเซียส แต่ละองเกสรสัมโขทั้ง 4 พันธุ์ มีอายุการเก็บรักษานานกว่าละอองเกสรมะนาวพันธุ์หนัง สามารถเก็บรักษาได้นานกว่า 31 วัน ในขณะที่ละอองเกสรของมะนาวพันธุ์หนังหมวดสภาพความมีชีวิตภายใน 11 วัน
2. ดอกสัมโขพันธุ์หอมหายใจที่ได้รับการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามกับพันธุ์คลานมีการติดผลสูงสุด 82.30 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ดอกที่ได้รับการถ่ายละอองเกสรแบบผสมตัวเองมีการติดผลต่ำสุด 13.00 เปอร์เซ็นต์ และสามารถติดผลได้เชิงโดยไม่ต้องได้รับการปฏิสนธิ (parthenocarpy) มีการติดผล 20.00 เปอร์เซ็นต์
3. ผลสัมโขพันธุ์หอมหายใจที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามกับพันธุ์พื้นเมืองมีการติดเมล็ดดูด 39.80 เมล็ดต่อผล ในขณะที่ผลที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสมตัวเอง ผสมเปิดและไม่มีการถ่ายละอองเกสร ติดผลแบบไม่มีเมล็ด
4. ผลอ่อนของสัมโขพันธุ์หอมหายใจที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบต่าง ๆ มีเส้นผ่าศูนย์กลางผลสูงกว่าผลที่เกิดจากไม่มีการถ่ายละอองเกสร รูปแบบการเจริญเติบโตของผลเป็นแบบ simple sigmoid curve
5. ผลสัมโขพันธุ์หอมหายใจที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสมเปิดมีน้ำหนักผลและความหนาเปลี่ยนสูงสุด 2,404 กรัม และ 3.10 เซนติเมตร ตามลำดับ ผลที่เกิดจากการถ่ายละอองเกสรแบบผสมข้ามชนิดกับมะนาวพันธุ์หนังมีปริมาณของเยื่องที่ละลายน้ำได้สูงสุด 9.40 องศาบริกซ์ และผลที่เกิดจากไม่มีการถ่ายละอองมีปริมาณน้ำผลสูงสุด 39.15 เปอร์เซ็นต์

เอกสารอ้างอิง

ทรงพล สมศรี. 2530. การศึกษาการผลิตภัณฑ์เรียนพันธุ์ชนิดนี้และก้านยาวโดยใช้เกสรตัวผู้พันธุ์ต่าง ๆ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พีระเดช ทองคำไฟ. 2529. ย้อมโมโนฟีซและสารสังเคราะห์. กรุงเทพฯ : ไทยดีนามิก.

ไพบูล เหล่าสุวรรณ. 2525. หลักการปรับปรุงพันธุ์พืช. สงขลา : ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทัศพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ไพรเจน ผลประดิษฐ์. 2513. ภารมี-ไม่มีเมล็ดของส้มโภพนุขาวพวง. วารสารกสิกร 43 : 31-44.

ไมตรี แก้วทับทิม. 2539. ชีววิทยาดอกและการถ่ายละอองเกสรของส้มโภพนุหอมหาดใหญ่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วิจิตร์ วรรณาชิต. 2535. ส้มโภพนุหอมหาดใหญ่ภารมี-ไม่มีเมล็ด. วารสารสงขลานครินทร์ 14 : 105-110.

วิจิตร์ วรรณาชิต. 2539. ผลของการถ่ายละอองเกสรที่มีต่อค่าการปฏิสนธิและการติดผลของส้มโภพนุหอมหาดใหญ่. วารสารสงขลานครินทร์ 18 : 287-292.

วิจิตร์ วรรณาชิต มงคล แข่นลิม และอิบรอ欣 ยีด้า. 2529. การสำรวจและรวบรวมพันธุ์ส้มโภในเขตจังหวัดสงขลา. สงขลา : รายงานการวิจัย คณะทัศพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ภูวดล บุตรรัตน์. 2528. เทคนิคทางพฤกษศาสตร์. ปี๒๓๐๕ : ภาควิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ลาวัลย์ รักสัตย์. 2540. ละอองเรณู. กรุงเทพฯ : โอดีเยนส์เตอร์.

ศยามล กัญจนปกรณ์. 2539. ผลของอุณหภูมิต่ออายุการเก็บรักษาและคงทนของเกษตรพืชตระกูลส้ม.

สงขลา : ปัญหาพิเศษบริณญาโภ สาขาวิชาพืชศาสตร์ คณะทวิพยากรธรรมชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สถานีตรวจสอบภาคเกษตรคองหงส์. 2541. ข้อมูลสถิติการตรวจสอบภาคประจำวัน. สงขลา : กรม
อุตุนิยมวิทยา กระทรวงคมนาคม. (โนเนีย)

สุวรรณพงศ์ ทองปลิว. 2534. อิทธิพลการซ้ายผสมเกสรที่มีผลต่อการติดผลและลักษณะภายใน
ส้มโค 4 พันธุ์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานเกษตรจังหวัดสงขลา. 2542. ส้มโขหอมหาดใหญ่. สงขลา : เอกสารวิชาการประจำจุด
ถ่ายทอดความรู้ ภายใต้ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล จังหวัดสงขลา.

อุ่นวรรณ นามศรี. 2542. การเจริญของละอองเกสรของลองกอง ดูก (Aglaias dookkoo Griff.).
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ฤกษ์ ศยามานนท์. 2530. การวางแผนการทดลองไม้ผลยืนต้น. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการเกษตร.

Ben-Cheikh, W., Peraz-Botella, J., Tadeo, F.R., Talon, M. and Primo-Millo, E. 1997.
Pollination increases gibberellin levels in developing ovaries of seeded varieties
of citrus. Plant Physiology 114 : 557 - 564.

Birrenkott, B.A. and Stang, E.J. 1989. Pollination and pollen tube growth in relation to
cranberry fruit development. Journal of the American Society for Horticultural
Science 114 : 733 - 737.

Burger, D.W. 1985. Pollination effects on fruit production of "Star Ruby" grapefruit
(*Citrus paradisi* Macf.). Scientia Horticulturae 25 : 71 - 76.

Burgos, L., Berenguer, T. and Egea, D.C. 1993. Self and cross-compatibility among apricot cultivars. HortScience 28 : 148 - 150.

Cohen, E., Lavi, U. and Spiegel-Roy, P. 1989. Papaya pollen viability and storage. Scientia Horticulturae 40 : 317 - 324.

Degani, C., Stern, R.A., El-Batsri, R. and Gazit, S. 1995. Pollen parent effect on the selective abscission of "Mauritius" and "Floridian" lychee fruitlets. Journal of the American Society for Horticultural Science 120 : 523 - 526.

Faegri, J. and Pijl, L.V.D. 1979. The Principles of Pollination Ecology. London : Pergamon Press.

Garcia-Papi, M.A. and Garcia-Martinez, J.L. 1984. Fruit set and development in seeded and seedless Clementine mandarin. Scientia Horticulturae 22 : 113 - 119.

George, A.P., Nissen, R.J. Collins, R.J. and Rasmussen, T.S. 1995. Effect of fruit thinning, pollination and paclobutrazol on fruit set and size of persimmon (*Diospyros kaki* L.) in subtropical Australia. Journal of the American Society for Horticultural Science 70 : 477 - 484.

Harney, H.M. 1984. Pollen viability in rosa. HortScience 19 : 70 - 71.

Harrison, R.E., Luby, J.J. and Ascher, P.D. 1993. Pollen source affects yield components and reproductive fertility of four half-high blueberry cultivars. Journal of the American Society for Horticultural Science 119 : 84 - 89.

Henny, R.J. 1980. Germination of *Dieffenbachia maculata* "Perfection" pollen after storage at difference temperature and relative humidity regimes. HortScience 15 : 191 - 192.

Iwanami, Y, Sasakuma, T. and Yanada, Y. 1988. Pollen Illustrations and Scanning Electronmicrographs. Tokyo : Kodansha Ltd.

Juvenal, G.L. and Vito, S.P. 1985. In vitro germination and storage of English walnut pollen. Scientia Horticulturae 27 : 303 - 316.

Kaska, S. 1989. Bud flower and fruit drop in citrus and other fruit trees. Department of Horticulture, Faculty of Agriculture, University of Cukurova.

Knight, R.J.Jr. 1982. Partial loss of self-incompatibility in Golden Star carambola. HortScience 17 : 72.

Kojima, K. 1997. Changes of ABA, IAA and GA₃ levels in reproductive organs of citrus. Japan Agricultural Research Quaterly 31 : 271-280.

Li, S.J. 1980. Self-incompatibility in "Matou" Wentan (*Citrus grandis* (L.) Osb.). HortScience 15 : 298 - 300.

Lupo, A., Eisikowich, D. and Brosh, P. 1991. Pollination in Murcott cultivar of citrus (Rutaceae), the influence on seed number and productivity. Acta Horticulturae 288 : 275 - 277.

Lyrene, P.M. 1989. Pollen source influences fruiting of "Sharpblue" blueberry. Journal of the American Society for Horticultural Science 114 : 995 - 999.

Monselise, S.P. 1986. Citrus. In *Handbook of Fruit Set and Development*. (ed. Monselise, S.P.), pp. 87-108. Florida : CRC Press Boca Raton.

Nagar, P.K. and Rao, R.T. 1982. Changes in endogenous gibberellins during fruit growth in guava, with a general discussion. *Scientia Horticulturae* 17 : 353 - 359.

NeSmith, D.S. 1999. Fruit set and berry size of "Fry" muscadine grape in response to six pollen sources. *HortScience* 34 : 355.

Prakash, S. and Ram, S. 1984. Naturally occurring auxins and inhibitor and their role in fruit growth and drop of mango "Dashehari". *Scientia Horticulturae* 22 : 241 - 248.

Randall, P.Z., Michael, G.B. and Hearn, J.C. 1992. Use of stored pollen to hybridize a mandarin hybrid and *Citrus tachibana*. *HortScience* 27 : 33 - 34.

Sahar, N. and Spiegel-Roy, P. 1980. Citrus pollen storage. *HortScience* 15 : 81 - 82.

Sedgley, M. and Griffin, A.R. 1989. *Sexual Reproduction of Tree Crops*. London : Academic Press.

Shivanna, K.R. and Sawhney, V.K. 1997. *Pollen, Biotechnology for Crop Production and Improvement*. Cambridge : Cambridge University Press.

Silayoi, B. 1990. Pollen viability of some Thai banana. *Agricultural Research Journal* 8 : 118 - 121.

Soost, R.K. and Cameron, J.W. 1954. Production of hybrids by the use of stored trifoliate orange pollen. In Advances in Fruit Breeding (ed. Jules, J. and James, N.M.) pp. 234-238. Indiana : Purdue University Press.

Talon, M. and Primo-Millo, E. 1992. Gibberellins and parthenocarpic ability in development ovaries of seedless mandarins. Plant Physiology 99 : 1575 – 1581.

Vasil, I.K. 1960. Studies on pollen germination of certain Cucurbitaceae. American Journal of Botany 47 : 239 - 247.

Vithanage, V. 1991. Effect of different pollen parents on seediness and quality of "Ellendale" tangor. HortScience 48 : 253 - 260.

Volz, R.K., Tustin, D.S. and Ferguson, T.B. 1996. Pollination effects on fruit mineral composition, seeds and cropping characteristics of "Braeburn" apple trees. Scientia Horticulturae 66 : 169 - 180.

Wallace, H.M. and Lee, L.S. 1999. Pollen source, fruit set and xenia in mandarins. Journal of Horticultural Science and Biotechnology 74 : 82 - 86.

Wallace, H.M., Vithanage, V. and Exley, E.M. 1996. The effect of supplementary pollination on nut set of macadamia (Proteaceae). Annals of Botany 78 : 765 - 773.

Werner, D.J. and Chang, S. 1981. Stain testing viability in stored peach pollen. HortScience 16 : 522 - 523

ภาคผนวก

ตารางผนวกที่ 1 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของละอองเกสรสัมโนทันธ์คอมหมาดในญี่ (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 6 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	695.4333333	347.7166667	13.43
Error	12	310.8000000	25.9000000	
Corrected Total	14	1006.2333333		
C.V.	=	6.29 %		

ตารางผนวกที่ 2 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของละอองเกสรสัมโนทันธ์คอมหมาดในญี่ (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 11 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	20761.20000	10380.60000	416.33
Error	12	299.20000	24.93333	
Corrected Total	14	21060.40000		
C.V.	=	9.56 %		

ตารางผนวกที่ 3 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของละอองเกสรสัมโนทันธ์คอมหมาดในญี่ (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 16 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	20058.90033	10029.45017	544.29
Error	12	221.12200	18.426683	
Corrected Total	14	20280.02233		
C.V.	=	8.36 %		

ตารางผนวกที่ 4 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของละอองเกสรสัมโนทันธ์คอมหมาดในญี่ (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 21 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	19128.80633	10380.60000	663.33
Error	12	173.02600	14.41883	
Corrected Total	14	19301.83233		
C.V.	=	7.59 %		

ตารางผนวกที่ 5 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของละอองเกสรสัมโนทันธ์หอมหาดใหญ่ (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 26 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	18227.90533	9113.95267	841.08
Error	12	130.03200	10.83600	
Corrected Total	14	18357.93733		
C.V.	=	6.74 %		

ตารางผนวกที่ 6 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของละอองเกสรสัมโนทันธ์หอมหาดใหญ่ (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 31 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	17609.95233	8804.97617	1379.19
Error	12	76.61000	6.38417	
Corrected Total	14	17686.56233		
C.V.	=	5.26 %		

ตารางผนวกที่ 7 วิเคราะห์ความแปรปรวนความคงข้อของละอองเกสรสัมโนทันธ์หอมหาดใหญ่ (%) เมื่อเก็บรักษาที่
อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 1 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	609.6768533	304.8384267	10.51
Error	12	348.0851200	29.0070933	
Corrected Total	14	957.7619733		
C.V.	=	6.32 %		

ตารางผนวกที่ 8 วิเคราะห์ความแปรปรวนความคงข้อของละอองเกสรสัมโนทันธ์หอมหาดใหญ่ (%) เมื่อเก็บรักษาที่
อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 6 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	16346.40625	8173.20313	132.46
Error	12	740.43168	61.70264	
Corrected Total	14	17086.83793		
C.V.	=	17.97 %		

ตารางผนวกที่ 9 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละของเกสรสัมโพพันธุ์หอมหาดใหญ่ (%) เมื่อเก็บรักษาที่ อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 11 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	10517.50000	5258.75000	154.67
Error	12	408.00000	34.00000	
Corrected Total	14	10925.50000		
C.V.	=	24.81 %		

ตารางผนวกที่ 10 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละของเกสรสัมโพพันธุ์หอมหาดใหญ่ (%) เมื่อเก็บรักษาที่ อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 16 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	7276.081333	3633.540667	302.63
Error	12	144.048000	12.004000	
Corrected Total	14	7411.12933		
C.V.	=	17.39 %		

ตารางผนวกที่ 11 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละของเกสรสัมโพพันธุ์หอมหาดใหญ่ (%) เมื่อเก็บรักษาที่ อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 21 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	4827.952920	2413.976460	134.54
Error	12	215.309520	17.942460	
Corrected Total	14	5043.262440		
C.V.	=	26.74 %		

ตารางผนวกที่ 12 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละของเกสรสัมโพพันธุ์หอมหาดใหญ่ (%) เมื่อเก็บรักษาที่ อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 26 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	4030.000000	2015.000000	262.83
Error	12	92.000000	7.666667	
Corrected Total	14	4122.000000		
C.V.	=	19.78 %		

ตารางผนวกที่ 13 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละของเกสรสัมโพพันธุ์หมายหาดใหญ่ (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 31 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	3364.633333	1682.316667	139.42
Error	12	144.800000	12.066667	
Corrected Total	14	3509.733333		
C.V.	=	27.94 %		

ตารางผนวกที่ 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดเชื้อย้อมอะซีโตคาร์บินของละของเกสรสัมโพพันธุ์ขาวเปลี่ยน (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 6 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	147.1903333	73.5951667	1.64
Error	12	538.9440000	44.9120000	
Corrected Total	14	686.1343333		
C.V.	=	7.92 %		

ตารางผนวกที่ 15 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดเชื้อย้อมอะซีโตคาร์บินของละของเกสรสัมโพพันธุ์ขาวเปลี่ยน (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 11 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	22561.93300	11280.96650	869.06
Error	12	155.76800	12.98067	
Corrected Total	14	22717.70100		
C.V.	=	6.57 %		

ตารางผนวกที่ 16 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดเชื้อย้อมอะซีโตคาร์บินของละของเกสรสัมโพพันธุ์ขาวเปลี่ยน (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 16 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	20473.63900	10236.81950	1208.24
Error	12	101.67000	8.47250	
Corrected Total	14	20575.30900		
C.V.	=	5.58 %		

ตารางผนวกที่ 17 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดเชื้อ้อมของชีโตคาร์มีนของตะขอของเกรสรัสม์โอลัพันธุ์ขาวแป่น (%)
เมื่อกีบรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลาหนึ่ง 21 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	19102.85200	9551.42600	917.58
Error	12	124.91200	10.40933	
Corrected Total	14	19227.76400		
C.V.	=	6.42 %		

ตารางผนวกที่ 18 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดเชื้อ้อมของชีโตคาร์มีนของตะขอของเกรสรัสม์โอลัพันธุ์ขาวแป่น (%)
เมื่อกีบรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลาหนึ่ง 26 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	18626.46700	9313.23350	315.74
Error	12	535.96200	29.49683	
Corrected Total	14	18980.42900		
C.V.	=	10.95 %		

ตารางผนวกที่ 19 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดเชื้อ้อมของชีโตคาร์มีนของตะขอของเกรสรัสม์โอลัพันธุ์ขาวแป่น (%)
เมื่อกีบรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลาหนึ่ง 31 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	17705.20000	8852.60000	480.25
Error	12	221.20000	18.43333	
Corrected Total	14	17926.40000		
C.V.	=	8.91 %		

ตารางผนวกที่ 20 วิเคราะห์ความแปรปรวนความหลากหลายของตะขอของเกรสรัสม์โอลัพันธุ์ขาวแป่น (%) เมื่อกีบรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลาหนึ่ง 1 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	162.8863600	81.4413800	8.29
Error	12	117.9248000	9.8270667	
Corrected Total	14	280.8111600		
C.V.	=	3.64 %		

ตารางผนวกที่ 21 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรสัมโนทันรุข้าวเปลือก (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลานาน 6 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	12864.58849	6432.29425	388.52
Error	12	228.01680	19.00140	
Corrected Total	14	13092.60529		
C.V.	=	10.47 %		

ตารางผนวกที่ 22 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรสัมโนทันรุข้าวเปลือก (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลานาน 11 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	7564.492000	3782.246000	234.88
Error	12	193.232000	16.102667	
Corrected Total	14	7757.724000		
C.V.	=	19.94 %		

ตารางผนวกที่ 23 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรสัมโนทันรุข้าวเปลือก (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลานาน 16 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	5629.269333	2814.634667	98.14
Error	12	344.144000	28.678667	
Corrected Total	14	9973.413333		
C.V.	=	31.38 %		

ตารางผนวกที่ 24 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรสัมโนทันรุข้าวเปลือก (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลานาน 21 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	3376.533333	1688.266667	320.56
Error	12	63.200000	5.266667	
Corrected Total	14	3439.733333		
C.V.	=	17.04 %		

ตารางผนวกที่ 25 วิเคราะห์ความแปรปรวนความคงของผลของการเกษตรตั้มโอลันถูกขาวเป็น (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 26 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	1612.396333	806.198167	159.91
Error	12	60.498000	5.041500	
Corrected Total	14	1672.894333		
C.V.	=	22.73 %		

ตารางผนวกที่ 26 วิเคราะห์ความแปรปรวนความคงของผลของการเกษตรตั้มโอลันถูกขาวเป็น (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 31 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	1190.008333	595.004167	80.18
Error	12	89.050000	7.420833	
Corrected Total	14	1279.058333		
C.V.	=	36.40 %		

ตารางผนวกที่ 27 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของผลของการเกษตรตั้มโอลันบีตตาเดีย (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 1 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	170.6170000	85.3085000	4.18
Error	12	244.9020000	20.40855000	
Corrected Total	14	4155.5190000		
C.V.	=	4.93 %		

ตารางผนวกที่ 28 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของผลของการเกษตรตั้มโอลันบีตตาเดีย (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 6 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	1146.639000	573.319500	36.46
Error	12	188.680000	15.723333	
Corrected Total	14	1335.319000		
C.V.	=	4.84 %		

ตารางผนวกที่ 29 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของละอองเกสรสัมโนพันธุ์ปัตตาเวีย (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 11 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	21089.44533	10544.72267	891.91
Error	12	141.87200	11.82267	
Corrected Total	14	21231.31733		
C.V.	=	6.50 %		

ตารางผนวกที่ 30 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของละอองเกสรสัมโนพันธุ์ปัตตาเวีย (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 16 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	19789.58033	9894.79017	518.36
Error	12	229.06200	19.08850	
Corrected Total	14	20018.64233		
C.V.	=	8.55 %		

ตารางผนวกที่ 31 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของละอองเกสรสัมโนพันธุ์ปัตตาเวีย (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 21 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	18971.58900	9485.79450	428.17
Error	12	265.85000	22.15417	
Corrected Total	14	19237.43900		
C.V.	=	9.43 %		

ตารางผนวกที่ 31 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บินของละอองเกสรสัมโนพันธุ์ปัตตาเวีย (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 26 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	18370.13333	9185.06667	300.49
Error	12	366.80000	30.56667	
Corrected Total	14	18736.93333		
C.V.	=	11.28 %		

ตารางผนวกที่ 33 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสียอมของรังสีต่อการ์มีนของละอองเกสรสัมโขพันธุ์ปัตตาเวีย (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 31 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	17658.03333	8829.01667	207.25
Error	12	511.20000	42.60000	
Corrected Total	14	18169.23333		
C.V.	=	13.59 %		

ตารางผนวกที่ 34 วิเคราะห์ความแปรปรวนความคงของละอองเกสรสัมโขพันธุ์ปัตตาเวีย (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลานาน 1 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	404.7853333	202.3926667	9.88
Error	12	245.872000	20.4893333	
Corrected Total	14	650.6573333		
C.V.	=	5.15%		

ตารางผนวกที่ 35 วิเคราะห์ความแปรปรวนความคงของละอองเกสรสัมโขพันธุ์ปัตตาเวีย (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลานาน 6 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	11808.32533	5904.16267	187.34
Error	12	378.18400	31.51533	
Corrected Total	14	12286.50933		
C.V.	=	10.28%		

ตารางผนวกที่ 36 วิเคราะห์ความแปรปรวนความคงของละอองเกสรสัมโขพันธุ์ปัตตาเวีย (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลานาน 11 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	13702.37700	6851.18850	442.31
Error	12	185.87400	14.48950	
Corrected Total	14	13888.25100		
C.V.	=	13.96 %		

ตารางผนวกที่ 37 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรสัมโภพตัวเดียว (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลานาน 16 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	7352.485333	3676.242667	188.44
Error	12	234.112000	19.509333	
Corrected Total	14	7856.597333		
C.V.	=	21.66 %		

ตารางผนวกที่ 38 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรสัมโภพตัวเดียว (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลานาน 21 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	5547.211000	2773.605500	202.83
Error	12	1644.094000	13.6674500	
Corrected Total	14	5711.305000		
C.V.	=	21.19 %		

ตารางผนวกที่ 39 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรสัมโภพตัวเดียว (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลานาน 26 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	4226.533333	2113.266667	190.38
Error	12	133.200000	11.100000	
Corrected Total	14	4359.733333		
C.V.	=	23.03 %		

ตารางผนวกที่ 40 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของละอองเกสรสัมโภพตัวเดียว (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลานาน 31 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	3599.892000	1799.946000	220.96
Error	12	97.752000	8.146000	
Corrected Total	14	3697.644000		
C.V.	=	22.98 %		

ตารางผนวกที่ 41 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บีนของละอองเกสรหัมโขพันธุ์คลาน (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 1 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	287.4063333	143.7031667	7.56
Error	12	228.0380000	19.0031667	
Corrected Total	14	515.4443333		
C.V.	=	4.74 %		

ตารางผนวกที่ 42 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บีนของละอองเกสรหัมโขพันธุ์คลาน (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 6 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	810.9990000	405.4995000	10.17
Error	12	454.3000000	37.8583333	
Corrected Total	14	1265.2990000		
C.V.	=	7.30 %		

ตารางผนวกที่ 43 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บีนของละอองเกสรหัมโขพันธุ์คลาน (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 11 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	21832.42300	10196.21150	668.89
Error	12	195.83800	16.31983	
Corrected Total	14	22028.26100		
C.V.	=	7.52 %		

ตารางผนวกที่ 44 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บีนของละอองเกสรหัมโขพันธุ์คลาน (%)
เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 16 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	20932.02533	10466.01267	244.75
Error	12	513.15200	42.76267	
Corrected Total	14	21445.17733		
C.V.	=	12.43 %		

ตารางผนวกที่ 45 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดเชื้อомอะซีติคาร์บีนของเกษตรผู้มีพื้นที่คลาน (%)
เมื่อกีบรากษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 21 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	19771.66533	9885.83267	400.14*
Error	12	296.47200	24.70600	
Corrected Total	14	20068.13733		
C.V.	=	9.72 %		

ตารางผนวกที่ 46 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดเชื้ออมอะซีติคาร์บีนของเกษตรผู้มีพื้นที่คลาน (%)
เมื่อกีบรากษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 26 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	18760.93333	9380.466667	312.34*
Error	12	360.40000	30.03333	
Corrected Total	14	19121.33333		
C.V.	=	11.03 %		

ตารางผนวกที่ 47 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดเชื้ออมอะซีติคาร์บีนของเกษตรผู้มีพื้นที่คลาน (%)
เมื่อกีบรากษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 31 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	18464.13333	9232.066667	438.23*
Error	12	252.80000	21.06667	
Corrected Total	14	18716.93333		
C.V.	=	9.32%		

ตารางผนวกที่ 48 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกรของเกษตรผู้มีพื้นที่คลาน (%) เมื่อกีบรากษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 1 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	443.4030000	221.7015000	10.91*
Error	12	243.8380000	20.3198333	
Corrected Total	14	687.2410000		
C.V.	=	5.06 %		

ตารางผนวกที่ 49 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอักษะของกล่องเกสรสัมโพหันธ์คดาน (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลา 6 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	10320.22900	5160.11450	138.89
Error	12	445.83000	37.15250	
Corrected Total	14	10766.05900		
C.V.	=	10.22 %		

ตารางผนวกที่ 50 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอักษะของกล่องเกสรสัมโพหันธ์คดาน (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลา 11 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	14961.38533	7480.69267	160.23
Error	12	560.23200	46.68600	
Corrected Total	14	15521.61733		
C.V.	=	23.05 %		

ตารางผนวกที่ 51 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอักษะของกล่องเกสรสัมโพหันธ์คดาน (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลา 16 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	7298.196333	3964.098167	471.08
Error	12	100.978000	8.414833	
Corrected Total	14	8029.17433		
C.V.	=	13.53 %		

ตารางผนวกที่ 52 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอักษะของกล่องเกสรสัมโพหันธ์คดาน (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลา 21 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	6040.320333	3020.160187	219.70
Error	12	164.962000	13.746833	
Corrected Total	14	6025.282333		
C.V.	=	20.37 %		

ตารางผนวกที่ 53 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกร่องละของเกษตรสัมโพพันธุ์คลาน (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 26 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	5180.476000	2590.238000	152.59
Error	12	203.704000	16.975333	
Corrected Total	14	5384.180000		
C.V.	=	25.59 %		

ตารางผนวกที่ 54 วิเคราะห์ความแปรปรวนความอกร่องละของเกษตรสัมโพพันธุ์คลาน (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 31 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	4119.920333	2059.960167	170.69
Error	12	144.822000	12.068500	
Corrected Total	14	4264.742333		
C.V.	=	25.93 %		

ตารางผนวกที่ 55 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บอเนทของเกษตรรวมนาพันธุ์หนัง (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 6 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	2659.750333	1329.875167	36.60
Error	12	436.042000	36.336833	
Corrected Total	14	3095.792333		
C.V.	=	17.94 %		

ตารางผนวกที่ 56 วิเคราะห์ความแปรปรวนการติดสีย้อมอะซีโตคาร์บอเนทของเกษตรรวมนาพันธุ์หนัง (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานาน 11 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	341.3813333	170.6906607	587.24
Error	12	3.4880000	0.2906667	
Corrected Total	14	344.8693333		
C.V.	=	15.98 %		

ตารางผนวกที่ 57 วิเคราะห์ความแปรปรวนความคงของละอองเกสรม่านาฬับบันธ์หนัง (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 1 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	1018.026333	509.0131667	53.38
Error	12	114.418000	9.534833	
Corrected Total	14	1132.40333		
C.V.	=	17.69 %		

ตารางผนวกที่ 58 วิเคราะห์ความแปรปรวนความคงของละอองเกสรม่านาฬับบันธ์หนัง (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 6 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	124.2403333	62.12016667	54.17
Error	12	13.7620000	1.1468333	
Corrected Total	14	138.0023333		
C.V.	=	21.40 %		

ตารางผนวกที่ 59 วิเคราะห์ความแปรปรวนความคงของละอองเกสรม่านาฬับบันธ์หนัง (%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ต่าง ๆ เป็นเวลา นาน 11 วัน

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	2	0.83333333	0.41666667	83.33
Error	12	0.06000000	0.00500000	
Corrected Total	14	0.89333333		
C.V.	=	42.43 %		

ตารางผนวกที่ 60 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล (%) ของส้มโอหันธ์หอมหาดใหญ่
ที่มีอายุ 1 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	19765.21875	2810.74554	17.78
Error	24	3794.75000	158.11458	
Corrected Total	31	23469.96875		
C.V.	=	23.08%		

ตารางผนวกที่ 61 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล (%) ของสัมโภพันธุ์ homothad ในญี่ปุ่น อายุ 2 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	18795.71875	2685.10268	30.31
Error	24	2126.25000	88.59375	
Corrected Total	31	20921.25000		
C.V.	=	18.26%		

ตารางผนวกที่ 62 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล (%) ของสัมโภพันธุ์ homothad ในญี่ปุ่น อายุ 4 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	21366.87500	3052.41071	41.13
Error	24	1718.00000	74.20833	
Corrected Total	31	23147.87500		
C.V.	=	18.35%		

ตารางผนวกที่ 63 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อการติดผล (%) ของสัมโภพันธุ์ homothad ในญี่ปุ่น อายุ 6 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	20565.87500	2937.98214	46.76
Error	24	1508.00000	62.83333	
Corrected Total	31	22073.87500		
C.V.	=	17.59%		

ตารางผนวกที่ 64 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ซม.) ของสัมโภพันธุ์ homothad ในญี่ปุ่น อายุ 1 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	4.09575000	0.58482143	13.00
Error	32	1.44000000	0.04500000	
Corrected Total	39	5.53375000		
C.V.	=	12.03%		

ตารางผนวกที่ 65 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโภพันธุ์
ynomhadainyที่มีอายุ 2 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	4.27500000	0.61071429	6.65
Error	32	2.94000000	0.09187500	
Corrected Total	39	7.21500000		
C.V.	=	9.11%		

ตารางผนวกที่ 66 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโภพันธุ์
ynomhadainyที่มีอายุ 4 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	2.80000000	0.40000000	3.90
Error	32	3.28000000	0.10250000	
Corrected Total	39	6.08000000		
C.V.	=	5.43%		

ตารางผนวกที่ 67 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อค่าเดินผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโภพันธุ์
ynomhadainyที่มีอายุ 6 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	7.50000000	1.07142857	4.65
Error	32	7.38000000	0.23062500	
Corrected Total	39	14.88000000		
C.V.	=	5.08%		

ตารางผนวกที่ 68 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อค่าเดินผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโภพันธุ์
ynomhadainyที่มีอายุ 8 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	10.17500000	1.45357143	7.73
Error	32	6.02000000	0.18812500	
Corrected Total	39	16.19500000		
C.V.	=	3.75%		

ตารางผนวกที่ 69 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโพพันธุ์
ynomadaeในญี่ปุ่นมีอายุ 12 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	10.50000000	1.50000000	10.86
Error	32	4.42000000	0.13812500	
Corrected Total	39	14.92000000		
C.V.	=	2.91%		

ตารางผนวกที่ 70 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโพพันธุ์
ynomadaeในญี่ปุ่นมีอายุ 16 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	3.17500000	0.45357143	2.88
Error	32	5.04000000	0.15750000	
Corrected Total	39	8.21500000		
C.V.	=	2.76%		

ตารางผนวกที่ 71 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโพพันธุ์
ynomadaeในญี่ปุ่นมีอายุ 20 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	4.299375000	0.61339286	3.29
Error	32	5.96000000	0.18625000	
Corrected Total	39	10.25375000		
C.V.	=	2.66%		

ตารางผนวกที่ 72 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อเส้นผ่าศูนย์กลางผล (ชม.) ของสัมโพพันธุ์
ynomadaeในญี่ปุ่นมีอายุ 24 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	13.14375000	1.87767857	9.16
Error	32	6.56000000	0.20500000	
Corrected Total	39	19.03750000		
C.V.	=	2.66%		

ตารางผนวกที่ 73 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อสั่นผ่าศูนย์กลางผล (ซม.) ของส้มโอพันธุ์
หอมหาดใหญ่ที่มีอายุ 28 สัปดาห์

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	13.29375000	1.89910714	9.04
Error	32	6.72000000	0.21000000	
Corrected Total	39	20.01375000		
C.V.	=	2.67%		

ตารางผนวกที่ 74 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดเมล็ดสมบูรณ์ (เมล็ด/ผล) ของส้มโอ
พันธุ์หอมหาดใหญ่

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	17677.500	1668.21429	41.18
Error	32	1296.400	40.51250	
Corrected Total	39	12973.900		
C.V.	=	29.53%		

ตารางผนวกที่ 75 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดเมล็ดดีบ (เมล็ด/ผล) ของส้มโอพันธุ์
หอมหาดใหญ่

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	1524.143750	217.734821	16.62
Error	32	419.200000	13.100000	
Corrected Total	39	1943.343750		
C.V.	=	26.44%		

ตารางผนวกที่ 76 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อการติดเมล็ดฟอง (เมล็ด/ผล) ของส้มโอพันธุ์
หอมหาดใหญ่

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	9720.7000	1388.671429	17.84
Error	32	2491.4000	77.856250	
Corrected Total	39	12212.1000		
C.V.	=	18.73%		

ตารางผนวกที่ 77 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อน้ำหนักเม็ดสมบูรณ์ (กรัม) ของสัมโพพันธุ์
หอมหาดใหญ่

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	4	0.017696	0.0044	1.22
Error	20	0.072280	0.0036	
Corrected Total	24	0.089976		
C.V.	=	11.48%		

ตารางผนวกที่ 78 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อความกว้างเม็ดสมบูรณ์ (%) ของสัมโพพันธุ์
หอมหาดใหญ่

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	4	845.2740000	211.3185000	13.04
Error	20	324.1860000	16.2093000	
Corrected Total	24	1169.4600000		
C.V.	=	4.64%		

ตารางผนวกที่ 79 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อน้ำหนักผล (กรัม) ของสัมโพพันธุ์
หอมหาดใหญ่

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	2542774.300	363253.471	4.50
Error	32	2580540.800	80641.900	
Corrected Total	39	5123315.100		
C.V.=	13.60%			

ตารางผนวกที่ 80 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อความหนาเปลือก (ซม.) ของสัมโพพันธุ์
หอมหาดใหญ่

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	2.01500	0.28785	2.16
Error	32	4.2560	0.1330	
Corrected Total	39	6.2710		
C.V.	=	13.84%		

ตารางผนวกที่ 81 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อขนาดแกนผล (ซม.) ของสัมโพหันธ์
หอยหาดใหญ่

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	1.81991	0.25998	2.66
Error	32	3.13308	0.09790	
Corrected Total	39	4.952997		
C.V.	=	15.22%		

ตารางผนวกที่ 82 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อจำนวนกลีบผล ของสัมโพหันธ์หอยหาดใหญ่

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	26.700	3.81428	2.21
Error	32	55.200	1.7250	
Corrected Total	39	81.900		
C.V.	=	11.47%		

ตารางผนวกที่ 83 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อน้ำหนักกลีบผล (กรัม) ของสัมโพหันธ์
หอยหาดใหญ่

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	1629.86975	232.838536	1.48
Error	32	5026.32800	157.072750	
Corrected Total	39	6656.19775		
C.V.	=	19.51%		

ตารางผนวกที่ 84 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละอองเกสรต่อปริมาณเนื้อผล (%) ของสัมโพหันธ์
หอยหาดใหญ่

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	210.4640	30.06628	2.51
Error	32	382.6520	11.95787	
Corrected Total	39	593.1160		
C.V.	=	9.91%		

ตารางผนวกที่ 85 วิเคราะห์ความแปรปรวนผลของการถ่ายละของเกษตรต่อปริมาณของเชื้อที่ละลายน้ำได้ (°บริกช์)
ของสัมโพลินส์หอมหาดใหญ่

Source of Variance	DF	Sum of Squares	Mean of Square	F-Value
Model	7	7.73975	1.10567	2.15*
Error	32	16.42800	0.51337	
Corrected Total	39	24.16775		
C.V.	=	8.30%		

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวศยามล กาญจนปกรณ์
วัน เดือน ปี เกิด 16 กรกฎาคม 2517
ุณิการศึกษา
ุณิ ชื่อสถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา^{วุฒิ}
วิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ 2538
(พีชศาสตร์)